

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

48. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12 Sk)

30. LISTOPADU 2008

Z obsahu:

Bez Krista nebude lepší svět

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
12. listopadu 2008
- strana 2 -

Advent - doba bdělosti

Jak prožívat
adventní dobu?
- strana 4 -

Démonizace

Thomas Niggel OSB
- strana 6 -

Naděje mateřství a etická praxe v gynekologii

MUDr. Ludmila
Lázničková
- strana 7 -

Věříš tomu, že budeš svatořečena?

K svatořečení Marie
Bernardy Büttlerové
- strana 8 -

Co bude po smrti?

Bernhard Springer
- strana 10 -

Pán Ježíš

o svých kněžích
Jistota mé lásky
- strana 11 -

Co říkám vám, říkám všem: Bděte! (Mk 13,37)

Téma zmrtychvstání, u kterého jsme se postavili minulý týden, otevírá novou perspektivu, perspektivu očekávání návratu Pána, a proto nás přivádí k úvaze o vztahu mezi současnou dobou, dobou Církve a Kristova království, a dobou budoucí (éstachon), která nás čeká, až Kristus odevzdá království Otci (srov. 1 Kor 15,24). Každá křesťanská promluva o posledních věcech vychází vždy z události zmrtychvstání: v této události poslední věci již začaly, jsou v jistém smyslu již přítomné.

Naše budoucnost

Pravděpodobně roku 52 napsal svatý Pavel své první dva listy, První list Soluňským, kde mluví o tomto Kristově návratu, zvaném paruzie, příchodu nové a definitivní a zjevné přítomnosti (srov. 4,13–19). Soluňským, kteří měli své problémy a své pochybnosti, píše apoštol takto: *Ponevadž věříme, že Kristus umřel i vstal z mrtvých, věříme také, že s Ježíšem přivede Bůh k životu i ty, kdo zesnuli ve spojení s ním* (4,14). A pokračuje: *Napřed vstanou zemřelí křesťané, potom my, kteří zůstaneme naživu, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích do vzduchu vstříc Pánu. A pak už budeme s Pánem navždycky* (16–17). Pavel popisuje Kristovu paruzii s akcenty co nejživějšími a symbolickými obrazy, které předávají prosté a hluboké poselství: nakonec budeme navždy s Pánem. To je bez ohledu na obrazy podstatné poselství: naše budoucnost je „být s Pánem“; jakožto věřící jsme s Pánem již ve svém životě; naše budoucnost, věčný život již započal.

Odpovědnost za svěřené hřivny

Ve Druhém listě Soluňským Pavel perspektivu obměňuje; mluví o negativních událostech, které mají předcházet onu poslední a závěrečnou. Nesmíme se nechat zmást – říká – jako by

ten den již opravdu hrozil podle chronologických výpočtů. *Pokud jde o dobu, kdy přijde Pán Ježíš Kristus a kdy my se u něho shromáždíme, prosíme vás: nenechte si tak snadno poplést hlavu, i se dokonce polekat nějakým proctvím nebo listem, prý od nás poslaným, jako by ten den Páně měl už nastat. Nedejte se žádným způsobem oklamat* (2,1–3). V návaznosti na tento text oznamuje, že před příchodem Páně nastane odpad a musí se objevit blíže neidentifikovaný „ničemný člověk“, *syn propadlý záhubě* (2,3), kterého pak tradice nazve Anti-

Bez Krista nebude lepší svět

kristem. Ale záměr tohoto Pavlova listu je především praktický; píše: *Když jsme byli u vás, prikazovali jsme vám: kdo nechce pracovat, ať nejí. A teď slyšíme, že někteří z vás žijí zahálčivě a vůbec nepracují, ale jsou velmi zaměstnání věcmi, do kterých jim nic není. Takovým lidem důrazně prikazujeme mocí, kterou máme od Pána Ježíše, aby v klidu pracovali* (3,10–12). Jinými slovy, čekání na Ježíšův příchod nikoho neosvobozuje od úkolů na tomto světě, ale naopak, vytváří odpovědnost před božským Soudcem za naše jednání na tomto

světě. Právě tak roste naše odpovědnost, abychom pracovali na tomto světě a pro tento svět. Stejnou věc uvidíme příští neděli v evangeliu o hřivnách, kde nám Pán říká, že všem svěřil hřivny a jako Soudce bude požadovat jejich vyúčtování slovy: *Přinesli jste plody? Tedy očekávání návratu zahrnuje v sobě odpovědnost za tento svět.*

Velké dilema svobody

Stejná věc a stejná souvislost s paruzií – návratem Soudce/Spasitele – se náš úkol v našem životě jeví v jiném kontextu s novými aspekty v Listě Filipánům. Pavel je ve vězení a čeká na výrok, který může být rozsudkem smrti. V této situaci myslí na svůj budoucí život s Pánem, ale myslí také na obec ve Filipech, která potřebuje vlastního otce, Pavla, a píše: *Vždyť pro mne život je Kristus a smrt zisk. Avšak kdybych tady žil dál, mohl bych ještě s užítkem pracovat. A proto nevím, co bych měl volit. Přitahuje mě totiž obojí: mám touhu zemřít a být s Kristem – a to je věc mnohem, mnohem lepší, ale pro vás je zase nutnější, abych zůstal naživu. O tom jsem přesvědčen, a proto vím, že ještě s vámi zůstanu a že vám budu dále pomáhat, aby u vás u všech rostla radost, jakou dává víra. Vy pak se budete moci skrze mne tím více chlubit v Kristu Ježíši, až se k vám zase vrátím* (1,21–26). Pavel nemá strach ze smrti, naopak, ona přece znamená být plně s Kristem. Ale Pavel také sdílí city Krista, který nežil pro sebe, ale pro nás. Žít pro druhé se stává programem jeho života, a proto dává najevo plnou disponibilitu pro Boží vůli, pro to, jak Bůh rozhodne. Je především připraven žít také v budoucnosti na této zemi pro druhé, žít pro Krista, pro jeho živou přítomnost a tím pro obnovu světa. Vidíme, že toto jeho „být s Kristem“ vytváří velkou

Pokračování na str. 12

Editorial

Příchod doby adventní nás vítá svou tradiční výzvou k bdělosti. Taková výzva se opakovaně objevuje v Ježíšových kázáních v závěru několika podobností jako vážné varování před nepřijemným překvapením, že budeme zastíženi nepřipraveni v rozhodujícím okamžiku, o kterém víme zcela jistě, že jednou nevyhnutelně nastane.

Zvláštním projevem úsilí o bdělost se staly v minulosti adventní mše zvané roráty. To, co se tu a tam ještě občas koná, často s nádechem folkloru, naši předkové praktikovali celý advent věrně den co den z hlubokého přesvědčení víry: časněji než kdy jindy ještě za hluboké tmy spěchali do chrámu, aby vroucími modlitbami a krásnými zpěvy prosili Pána, aby prolomil nebesa a sestoupil mezi nás. Tyto modlitby a zpěvy však spíše než přesvědčit Pána, aby přišel, měly jim především zajistit potřebné milosti, aby byli na oslavu jeho prvního příchodu sami co nejlépe duchovně připraveni.

Tyto prosby jsou však aktuální nejen v době předvánoční, ale měli bychom takto prosit

trvale a o to vroucněji, protože z tohoto světa se dnes až příliš hlasitě ozývá zcela opačné volání: „Nechceme tě, Bože, odejdi od nás. Tvoje přítomnost mezi námi omezuje naši suverenitu. Nechceme, abys nám mluvil do našich záležitostí, nebraň nám v našich radostech, které jsme si vymysleli a připravili.“ Když argumentují, že Boží obrazy a znamení by mohly urážet jinověrce, pak těmito nevěřícími jsou spíše oni sami. Pohoršuje je dívat se na kříž. Když svatý Pavel psal Soluňským, radoval se z toho, jak stále přibývá těch, kteří ze života věřících poznávali Pána. Dnes přibývá těch, kteří ho nechtějí. Nechtějí toho, koho vlastně nepoznali. Jak to, že ho nepoznávají?

Žijeme v době, kdy Bůh je už dva tisíce let zvláštním způsobem osobně mezi námi. Nezvíditelně se lidem ani v hřimající hoře, ani v hořícím keři, ani v deskách Desatera. Bůh ukázal lidem svou tvář tak, že se stal člověkem. Tento jediný způsob trvá i nadále. Bůh se chce zjevovat světu jako přítomný skrze lidskou tvář těch,

Pokračování na str. 13

Konec dějin

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Co říkám vám, říkám všem: **Bděte!**

První neděle adventní je bránou do nového církevního roku. Nebeský Otec ti ho nabízí jako období své milosrdné štědrosti. Přečti si pozorně dnešní liturgická čtení a pros Ducha Svatého, aby začátek církevního roku byl pro tebe také začátkem nového života.

Starozákonní prorok i novozákonní apoštol tě shodně vybízejí, abys v sobě vzbudil velkou touhu po Bohu a po jeho příchodu. Z čeho se rodí velká touha po našem Pánu? Z vědomí vlastní slabosti a opuštěnosti, z vědomí hluboké víry, k čemu jsme povoláni. Vychází z přesvědčení, že zde na zemi *jsme vyhnanci v cizině, daleko od Pána.*⁽¹⁾

Ve své ustavičné honbě za radostmi a štěstím jsme se dostali do slepé uličky. Nenačázíme je, protože je hledáme tam, kde nejsou, a jak se za nimi horečně pachtíme, narážíme také jeden na druhého. Zvykli jsme si z vlastního nezdaru obviňovat druhé. Cizí chyby a bloudění máme před očima spíše než své vlastní. Ale co horšího, my jsme ochotni ve své smělosti obviňovat za vlastní nezduary samého Boha. Zdá se nám, že je to On, kdo nás opustil a kdo na nás zapomíná.

Křivdil bys však svému Pánu, kdybys mu chtěl vyčítat, proč nás nechává tak bloudit. Nikoliv Bůh nás o své újmě vydal napospas nepravosti. Jen nás, samolibé a neposlušné děti, s ohledem na naši svobodu nechal v *zatrzelosti našeho srdce.*

Náš politováníhodný stav je důsledkem toho, že žijeme nikoliv podle jeho božské vůle, ale *podle svých nápadů.*⁽²⁾

Ani tvoje nevěrnosti se netýkají jen tebe. Čím více tě to svádí soudit svět kolem sebe, tím spíše zvažuj s pokorou svůj vlastní podíl, abys prohlédl a přiznal upřímně, jak daleko ty sám jsi zbloudil z Hospodinových cest, ačkoliv je znáš a patříš k jeho lidu. Co můžeš očekávat od těch, kteří ho ani nepoznali? Nebyla to tvoje *pravomoc*, přivádět je k jeho poznání svým *živým svědectvím*? Nezapomněl jsi právě na tuto *práci, kterou ti svěří!* Přiznej spolu s prorokem: »Hřešil jsem, odedávna jsem žil nevěrně, protože jsem neměl před tebou bázeň. Ukaž mi, Pane, ve světle své pravdy všechno to, co jsem pokládal za své dobré skutky, abych poznal, že se ti nemohly líbit, protože jsem byl jako poskvrněný a mé skutky byly jako po-

špiněný šat. Když jsem ti byl nevěrný a tak se sám odloučil od tebe, jaký div, že jsem uvadlý jako schnoucí listí, které se uvolnilo od svého životodárného kmene a které vítr nepravosti může unášet, kam chce, a smývá s ním v prachu a blátě!«

Tvůj stav je vždy důsledkem tvé vlastní slabosti, která, slepě zahleděna sama do sebe, si příliš důvěřuje a zapomíná se opírat o Boha. Teprve ve světle sebezpoznání se dívej kolem sebe, aby tě místo ducha odsuzování naplnil duch soucitu a solidární touhy, aby Bůh *protrhl nebe a sestoupil, aby se před tebou rozplynuly hory* toho, co tě tak tíží.

Pán již přichází a je blíže, než si myslíš. Chyba je v tom, že nejsi připraven, abys ho včas zpozoroval. Tvoje bdělost ochabla, pozornost se rozptyluje, nechala se ukolébát nepatřičnými zájmy.

Co to znamená – bdít? Bdění je stav, kdy všechny tvé smysly jsou otevřeny, aby bystře a jasně vnímaly, rozeznávaly a poznávaly. Je to připravenost a pohotovost tvého ducha postřehnout tiché známky Pánovy přítomnosti i uprostřed všeho ruchu tohoto světa. V takto bdělém stavu budeš při všem, co děláš, cítit a zkušeností srdce vnímat v sobě nejen blízkost, ale bezprostřední přítomnost svého Pána, budeš slyšet jeho hlas, jeho laskavé pokyny, které tě povedou, abys už nežil jen podle sebe, v sobě a pro sebe.

Jak se dopracovat k takové nezbytné bdělosti? Pán ti dává jasný návod: *Modli se.* Modli se tak, že nejdříve sestoupíš až na samé dno své vlastní nicotnosti. Přesvědč se, že v sobě nemáš co hledat, kromě živé a horoucí touhy po příchodu Pána, který je tvým vším. Z této vřelé touhy pak vzejde tvá bdělost. Naučíš se vnímavosti i pro cizí nouzi těch, kteří Pána nepoznávají, a přijmeš odpovědnost, kterou sám neseš za jejich smutný stav.

Z těchto *hlubin volej k svému Pánu*⁽³⁾ a pros jej za sebe i za druhé: »*Ty jsi náš Otec a my tě tak můžeme nazývat, i když jsme před tebou jen hlína. Ty jsi ten, kdo nám dává bytí, kdo nás uhnětl, my všichni jsme dílo tvé ruky. Dáváš nám poznat, že jsi nás povolal, abychom měli společenství s tvým Synem a naším Pánem, a to i přesto, že jsme jen tím, čím jsme. Otče, odpusť nám, že nikdo nevzýval tvé jméno, nikdo se nevzchopil, aby se k tobě přivinul.*

Pane Ježíši, vrať nás k sobě. *Ochraňuj, co tvá pravice zasadila. Probud' svou sílu a přijď nás zachránit.*«⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ 2 Kor 5,6; ⁽²⁾ srov. Ž 81,12–33;

⁽³⁾ srov. Ž 130; ⁽⁴⁾ resp. žalm 80

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 63,16b–17.19b; 64,2b–7

Ty Hospodine, jsi náš otec, „náš vykupitel“ je tvoje dávné jméno. Proč jsi nám dal, Hospodine, zbloudit z tvých cest, srdci dal ztvrdnout, abychom před tebou neměli bázeň? Usmíř se kvůli svým služebníkům, pro kmeny, které jsou ti vlastní! Kéž bys protrhl nebe a sestoupil! Před tvou tváří by se rozplynuly hory.

Sestoupil jsi a před tvou tváří se rozplynuly hory. Od věků (nikdo) neslyšel, k sluchu (nikomu) neproniklo, oko nespatriilo, že by Bůh, mimo tebe, (tak) jednal s těmi, kdo v něho doufají. Zastáváš se těch, kdo jednají spravedlivě, kdo pamatují na tvé cesty. Hle, ty ses rozhněval, protože jsme hřešili, odedávna jsme žili nevěrně. Byli jsme všichni jak poskvrnění, jak špinavý šat byl každý náš dobrý skutek. Zvadli jsme všichni jak listí, nepravost nás unášela jak vítr. Nikdo nevzýval tvé jméno, nikdo se nevzchopil, aby se k tobě přivinul, neboť jsi před námi skryl svoji tvář, nepravosti jsi nás vydal napospas. A přece, Hospodine, ty jsi náš otec! My hlína jsme – ty jsi nás hnětl, dílo tvé ruky jsme všichni!

2. čtení – 1 Kor 1,3–9

Bratři! Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista. Neustále za vás děkuji svému Bohu pro Boží milost, která vám byla dána v Kristu Ježíši. Neboť v něm jste v každém ohledu získali bohatství všeho druhu, jak v nauce, tak v poznání. Vždyť přece svědectví o Kristu bylo u vás jako pravé dokázáno, takže nejste pozadu v žádném Božím daru; jen ještě musíte vytrvale čekat, až přijde náš Pán Ježíš Kristus. On vám také dá, že vytrváte až do konce, takže budete bez úhony v onen den našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je Bůh, a on vás povolal k tomu, abyste měli společenství s jeho Synem Ježíšem Kristem, naším Pánem!

Evangelium – Mk 13,33–37

Ježíš řekl svým učedníkům: „Dejte si pozor, bděte, protože nevíte, kdy přijde poslední den. Je to podobně jako s člověkem, který se vydal na cesty. Odešel z domu, dal svým služebníkům plnou moc, každému jeho práci, a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, protože nevíte, kdy přijde pán domu, zdali navečer, nebo o půlnoci, nebo za kuropení, nebo ráno, aby vás, až znenadání přijde, nezastihl, jak spíte.

Co říkám vám, říkám všem: **Bděte!**“

Advent - doba bdělosti

Jak prožívat adventní dobu? Jistě pod vedením Božího slova a v doprovodu Panny Marie, která za svého života uchovávala ve svém srdci každé slovo, která v každé události uměla vidět Boží krok, té, která při všech událostech zachovávala své vytrvalé „fiat“ („staň se“) jako pokorná služebnice Páně.

„Bděte!“

To je slovo, které provází počátek adventu. Vyzývá nás k bdělosti. I sám Pán používá toto slovo: *Bděte! Vaše lampy ať hoří, ...ať vám nechybí olej! Důvod je ve slově Písma: Ano, přijdu brzy!* a v prosbě, která následuje: *Přijď, Pane Ježíši!* (Zj 22,20).

Jsme uprostřed noci, vystupujeme s námahou na horu uprostřed nebezpečí. Snadno nás nepřepadne roztržitost.

Často se nám zdá, že ono „přijdu brzy“ je něco velmi vzdáleného, co se nás netýká. A přece, co je třeba, aby se toto slovo naplnilo docela brzy? Pomysleme na hrůzu, jakou může vyvolat nečekaná zpráva o zhoubném národu...

A kdo nás může ujistit, že zítra budeme ještě žít? Ostatně, není to sám Mistr, kdo mě volá? Nepřichází Pán právě v tuto chvíli? Neklepe právě na dveře?

Mnohdy si myslíme, že bdíme, ale ve skutečnosti spíme. „Bděte!“ říká První list Petřův, „protože váš protivník ďábel obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltit...“ Pomysleme, jak snadno je možno porušit jednotu a harmonii v rodině, v komunitě. Je třeba se mít na pozoru, je třeba se modlit, abychom poznali úklady nepřítele a měli sílu jim zabránit. Bez ustavičné modlitby, bez mlčení není možné bdít. Jak snadné je vypadnout z modlitby a jak obtížné je do ní vstoupit!

Bdít také znamená dívat se na smrt novým pohledem, zbaveným strachu, znamená to očekávat ten svátek, žít jako chudý poutník, nepohrdat stvořením, ale vidět v každém tvoru hlas,

který nám připomíná Boží slavnost, ke které jsme pozváni...

„Strážte, kolik zbývá z noci?“

Život je dlouhá noc očekávání. Je-li zde někdo, kdo má za úkol střežit v temnotách, jsme to my křesťané, Bohem postavené hlídky, které mají hlásat příchod jitřenky; jsme duše, na které se mohou lidé obrátit v důvěře s otázkou: *Kolik zbývá z noci, aby dostali odpověď naděje.*

Všude je noc. Noc ve světě, noc v srdcích. Zmar je každodenní chléb. Kolik lidí prožívá v tomto okamžiku úzkost, nemohou již dále. *Strážte, kolik zbývá z noci?* (Iz 21,11).

Přijde, přijde brzy. Bděte, bděte a modlete se. Jestliže se zdrží, čekej ho: jeho příchod je jistý jako svítání.

Jsme pro naše bližní a bratry opravdu posly této naděje?

Dívat se za světlem

Adventní liturgie nás vyzývá, abychom se dívali do dálky a zaměřili svůj zrak na pevný bod: Vidím přicházet Boží moc jako mrak, zpívá Církev.

Jsme odkázáni na svá očekávání... „Řekni mi, co očekáváš, a já ti řeknu, jaký jsi!“ Advent je doba očekávání, ale co očekáváme? Na co čekají naši lidé? Čekají na práci, na lepší mzdu, na kariéru, na dům, na konec týdne... Kolik jich čeká na Pána?

Jsi ten, na kterého čekáme?, ptá se Jan Křtitel. Je třeba čekat neúnavně na Pána, neztrácet čas rozptylováním a zvědavostí. Každá roztržitost znamená odvrácení pohledu. (*Marto, Marto, jen jedno je potřebné...*)

V mesiánských proroctvích se mnoho mluví o světle: V těch dnech bude veliké světlo. Boží zjevení budou provázet světelné úkazy. Pro člověka smýšlejícího podle Bible přijde světlo shůry.

Den plný světla nás jednou naplní radostí. Pod jednou podmínkou: že naše srdce bude v pokoji. Naše srdce a naše mysl potřebují světlo...

Naším světlem je Ježíš, Ježíš je naším pokojem a naší radostí. *Chodme ve světle Páně* (Iz 2,5).

Dopřejme mu tu radost, aby překonal všechnu temnotu v našem srdci.

Porazit strach

Na poušti je slyšet hlas: *Připravte cestu Páně, každé údolí ať je zarovnáno, každý pahorek ať je snižen, křivé cesty ať jsou srovnány* (Iz 40,4). Jan Křtitel, přítel Ženicha, připomíná proroka Izaiáše. Jan je plný radosti, protože Ženich je blízko.

Připravit se je vlastní tomu, kdo miluje. Dát všechno do pořádku, vyčistit, jak se to dělá doma před velkým svátkem. Ten, kdo se připravuje, není smutný. Kdo se připravuje, je bdělý a plný pozornosti. Nesnese, aby něco nebylo na svém místě a všechny jeho myšlenky jsou obráceny k tomu, koho očekává.

Opakem tohoto chování je vlažnost. Vlažný křesťan je žijící protiřečení. Svým životem popírá to, čím je. Nejedná se o velké hříchy, ale o chování, které přeje vlastnímu egoismu a snaží se uspokojit samo sebe. Místo úsilí lásky zaměřené k Bohu a k bližním zaujímá vlastní pohodlí. Advent od nás žádá, abychom u sebe doopravdy provedli důkladnou prověrku.

Prověrku, která nám umožní, abychom vykročili rychle a beze strachu. Snahou Satana je naopak tomu zabránit, paralyzovat nás, zabránit vykročení, klopýtat. Když se pokoušeli podaří oloupit nás o odvahu, má vyhráno!

Ke čtením, na která velice čekáme v adventě, patří ono Izaiášovo: *Neboj se, červíčku Jakubův, hrstko Izraelova lidu, já jsem tvoje pomoc, praví Pán, tvůj Vykupitel je svatý Izraele* (41,14).

Kdo prožívá liturgický život a sleduje každodenní čtení, čeká na tato slova z roku na rok; čeká na tuto milost, sílu, kterou přináší Boží slovo. Ano, neboť každá stránka Pisma svatého je zvláštní milost. Každé slovo je zvláštní Boží zásah. Bůh ke mně přichází, aby mi dodal odvahy: *Neboj se, Sióne, tvoje ruce ať neochabnou* (Sof 3,16).

Cítím Otcovu ruku, která mě pozvedá, podpírá, vede. A nemohu zůstat skleslý. Ať se děje cokoliv!

Radostná proroctví zaznívají vždy v nejdramatičtějších okamžicích Pisma: Ze suchého kmene vzhází výhonek...; v poušti vytryskl svěží pramen, ... rozkvetla step...“ Odbije hodina naděje v okamžiku, kdy svět propadá beznaději. Když zklame všechno lidské, člověk se obrací k Bohu, který sám přichází, aby spasil svůj lid.

Poušť a suchopár se rozveselí, rozjásá se pustina a rozkvetne kvítím. Bujně rozkvetne a bude jásat a plesat. Bude jí dána sláva Libanonu, nádhery Karmelu a Šáronu (Iz 35,1-2). Tak zpívá prorok Izaiáš. Pohled na svět a pohled na nás nám dává tisíc důvodů, abychom ztráceli odvahu. Když se díváme na Boha a nasloucháme jeho slovu, nacházíme tisíc důvodů, abychom rozmnožili svou radost.

Advent, doba usebranosti

V těch dnech, praví Pán, z hor poplyne sladkost a z pahorků vytryskne mléko a med. Až nás to zahanbuje, že budeme zahrnuti sladkostí a něžností... a přece o sladkosti mluví Písmo a o něžnosti zpívají žalmy...

Jedná se o řeku božské Lasky, ze které se všichni napájíme a bez které bychom nemohli žít.

Sladkost – dulcedo ineffabilis – , jejímž opakem je hořkost, sarkasmus, izolace, ústup.

Mléko a med jsou vánoční dary. Betlémské Dítě je pro nás mlékem a medem, je to vtělená Boží něžnost.

Maria je ústřední postavou adventu

Proto je na místě, abychom zkoumali sami sebe také z tohoto hlediska, je to nezbytné, máme-li být v plnosti „znaméním a nositeli“ Boží radosti. V této době si musíme osvojit výzvu Pisma: *Probud' svou sílu a přijď!* To je zvolání, které tolikrát zaznělo v žalmech. Kristus a jeho Církev přijímají toto volání hynoucího lidstva, které potřebuje záchranu.

Kdo má sílu, vynaloží potřebnou námahu, aby vstoupil do této dynamiky adventu. Proto Žalmista říká, že člověk ve své hojnosti to nechápe. Je třeba vstoupit do dramatu lidských dějin, námahy života. Tato slova ať zpívá jen ten, kdo cítí, že je zpívá podle pravdy, kdo touží z celého srdce připojit se k volání, které se od Krista a Církve vznáší k Otci.

Víra bude vyslyšena

Mesiáš přijde v noci, ale ta bude jasná jako den. Jako zvuk polnice na nebi Izraele zaznívá slavnostní slib, že Bůh, který trvá po věky, je stále přítomen.

Každé ráno mu pokorní srdcem naslouchají a slyší jeho hlas: *Nebude odňato žezlo od Judy – dokud nepřijde ten, který z něho vzejde. Toho budou poslouchat lidská pokolení* (Iz 49,10).

Malý zbytek čeká nyní na svého Boha, na noc, kterou rozjasní Slunce Spravedlnosti. Noc bude jasnější než den, kdy ctitelé Páně vyjdou a budou poskakovat jako telátka vypuštěná ze stáje, noc, kdy siónská dcera bude já-

sat ve svém Bohu: *Neboj se, malé stáde, opakuje Ježíš.*

Je to čekání na toho, jemuž patří žezlo Judovo. Na Panovníka, Krále, na kterého čekají národy. Řekl to také jeden věstec u Eufratu, který byl povolán, aby zlořečil Božimu lidu, ale Bůh ho přiměl, aby mu blahořečil: *Jak skvělé jsou tvé stany, Jákobe, tvé příbytky, Izraeli. Rozprostírají se jako úvaly, jako zahrady nad řekou, jako vonné stromovní... Vidím jej, ne však přítomného, hledím na něj, ne však zblízka. Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele* (Num 24,5.17).

Hvězdou starého orientu je sen o Bohu. Jedná se tedy o Vladaře, Boha Krále.

Využijme dobře vánoční symboly. Když umístíme hvězdu ve svém příbytku, při pohledu na ni myslíme na Toho, koho představuje. Každé vánoční světlo je zábleskem oné jediné Hvězdy.

Uzavřeme toto zamyšlení, když se ještě jednou obrátíme k Marii z Nazareta, ve které vidíme rozkvět všeho toho, o čem zpívá prorok. Maria je ústřední postavou adventu, ona, která je blažená, protože uvěřila. Maria je sama záře, je to uzavřená zahrada určená Bohu, s květy a fontánami. Tajemství tohoto jejího jasu, jak víme, spočívá v její pokoře, její poslušnosti, v jejím Ano.

Kéž nám Maria pomáhá vyjit vstříc Pánu tím, že mu každý den řekneme naše ano se stejnou velkodušností a vírou jako ona.

Z Maria Ausiliatrice 11/2005 přeložil -lš-

HINDUISTIČTÍ FUNDAMENTALISTÉ VYHROŽUJÍ DALŠÍM PRONÁSLEDOVÁNÍM

Křesťané v Indii se obávají dalšího výbuchu antikřesťanské nenávislosti. V Bhubanesvaru vyšlo do ulic 100 000 hinduistických fundamentalistů, kteří opět vznášeli falešná obvinění na adresu křesťanů. Manifestace proběhla se souhlasem vlády indického státu Orissa, kde se 23. srpna začal pogrom na stoupence Ježíše Krista. Manifestující vyzýval k obraně hinduismu a indické kultury a podněcoval k dalším útokům v den vánočních svátků 25. prosince. Mezitím byli v Banghalore uvězněni tři křesťané obvinění z vynucování konverze ke křesťanství a zřeknutí se hinduismu, ačkoli osoba, na které se měli zmínění křesťané dopustit násilného donucování ke konverzi, dosvědčila, že se jí nikdy nikdo obracet nepokoušel. Indická Národní komise pro lidská práva se v těchto dnech zabývá násilím proti křesťanům ve státě Orissa. Dva měsíce po útocích na křesťany zůstává více než 10 000 lidí v uprchlických táborech zřízených vládou. Podle oficiálních zdrojů zemřelo 38 lidí, jiný vládní reprezentant, který si přál zůstat v anonymitě, pro agenturu Asianews uvedl, že radikální hinduisté mají na svědomí nejméně 500 obětí. Křesťané se proto po zmíněné manifestaci obávají dalšího pronásledování. To si ce prakticky nikdy plně neustalo, ale nyní začíná opět přibírat na intenzitě. Indický katolický svaz informuje, že během posledních tří měsíců došlo k násilným aktům proti vyznavačům Krista ve 14 ze 30 indických států.

Radio Vaticana

HOMOSEXUÁLNÍ VÝTRŽNOST

Homosexuální anarchisté v počtu 30 osob v Lassingu v USA vtrhli během bohoslužby do protestantského kostela s výkřiky přes megafon: „Ježíš byl homo!“ Nesli pestře pomalovaný kříž a prapor s duhou, pokřikovali obscénností a napadali věřící. Zpravodajství se o tom takřka nezmiňovalo.

Kath-net

Kdo čte evangelium bez předsudků, tzn. s upřímnou touhou poučit se o zjeveném Božím slově, nemůže neuznat existenci ďábla jakožto zjevenou pravdu. Existují základní pravdy, které jsou jasně vysloveny, pokud nemá být znehodnoceno celé

Písmo svaté. K těmto základním pravdám patří také pravda o existenci ďábla.

Mnozí existenci ďábla neuznávají, a když se mluví o posedlosti, potřásají hlavou. „Ďábel“ – Boží odpůrce – má dvojitý smysl. Je to osobní jméno i název druhu. Kristus zná množství ďáblů a má pro ně jméno „kníže tohoto světa“. Existuje proti Bohu stojící hierarchie a v jejím čele je ďábel, který se nazývá Belzebub.

Nový zákon nám zjevuje dvě pravdy: 1. Kristus ďábla porazil. 2. Musíme se mít před ďáblem na pozoru. Bůh získal zpět svět a vesmír a každý v něm může jménem Ježíše Krista získat blaženost. Jestliže někdo nedosáhne tohoto cíle, nelze to přičítat Satanovi, nýbrž jeho vlastnímu rozhodnutí. Ani jednotlivci, ani svět není Satanu vydán. Jednotlivec má ve smrti Ježíše Krista na kříži dostatek milostí, aby došel k blaženému cíli své cesty a byl definitivně spasen, tzn. věčně blažený.

Není to nějaký naivní omyl Církve, když nabízí skrze svátosti a svátostiny velké množství možností a dává plynout mnoha milostem, aby měl člověk mož-

nost překonat pokušení. Osvícený křesťan se tomu může smát. Nepoužívá svěcenou vodu, neuznává žehnání a exorcismus. Výsledek můžeme všichni vidět: je to rostoucí démonizace světa.

Tak se musí křesťanství, které má být solí země, potýkat nejen s lidskou hloupostí, nevědomostí a slabostí, ale také s rostoucími

Démonizace

odporem Satana. Opravdoví reformátoři Církve to nemají lehké nejen kvůli primitivnosti, nevědomosti a vlačnosti křesťanů, ale také kvůli rostoucímu vlivu ďábla. Existují jevy, které není možno vysvětlit čistě lidsky. Sexuální vlna, která vede až k degeneraci, je odpoutaná démoničnost. Není to jen dychtění po nezřízenosti u špatně vychovaných jedinců, je to z řetězu spuštěná démoničnost.

Není možné se lacině vymlouvat, že to není křesťanské žít ve strachu před démony. Mezi pohanským strachem ze zlých duchů a trestuhodnou lehkomyšlností, že bdělost je zde zbytečná, je ještě zdravý střed. Je to křesťan, který jde svou cestou v důvěře v osvobozující Boží sílu. Tuto důvěru je třeba projevat navenek modlitbou o Boží milost a pomoc.

BISKUP RICHARD PROMLOUVÁ DO SVĚDOMÍ NASTÁVAJÍCÍMU VICEPREZIDENTOVI

Biskup John Richard napsal v dopise budoucímu viceprezidentovi USA Joe Bidenovi, aby zpytoval své svědomí v otázce ochrany života. Biden je katolík a navštívil nedávno mši v jeho diecézi Pensacola – Tallahassee. „Projevte podporu pro Kristovu osobu v jeho nejobdivuhodnějších údech: v dětech před porodem,“ napsal biskup. Biden prohlásil během volební kampaně, že akceptuje katolickou nauku, ale nechce své pohledy nikomu vnucovat. Biskup ho upozorňuje: „Všichni musí zpytovat své svědomí, zda jsou hodni přijímat Tělo a Krev Kristovu. Toto zpytování se týká také naprosté věrnosti mravní nauce Církve jak v osobním, tak ve veřejném životě.“

SLUNEČNÍ ZÁZRAK

Z rukopisných zápisků Pia XII. vyplývá, že při svých procházkách vatikánskými zahradami čtyřikrát spatřil sluneční zázrak. K tomuto jevu došlo krátce před vyhlášením dogmatu o nanebevzetí Panny Marie v roce 1950 a po něm. Papežovy zápisky je možno spatřit na současné výstavě o Piu XII. ve Vatikáně. K zázraku došlo 30. října ve 4 hodiny odpoledne, když byl papež u lurdské sochy ve vatikánských zahradách. Slunce se změnilo v kouli, na kterou bylo možno patřit pouhým okem a která se pohybovala a točila doprava i doleva. Totéž se opakovalo 31. října a 1. listopadu, v den vyhlášení, a pak ještě 8. listopadu. Pak už k něčemu podobnému nikdy nedošlo, ačkoliv se papež snažil dívat na slunce, ale to ho již vždy jen oslňovalo. Pius XII. pokládal tento jev za podporu nového mariánského dogmatu.

Kath-net

Thomas Niggel OSB

Popírání Kristova božství, vtělení a zmrtvýchvstání je hladké Satanovo vítězství. Stejně tak „teologie společenství“, která staví do centra člověka místo Boha. Velký ruský myslitel Alexander Solženicyn to vyjádřil slovy: „Společnosti na Západě ztrácejí stále více náboženský základ a přenechávají svou mládež bezstarostně ateismu.“

Také znehodnocení a zneuctívání Eucharistie se projevuje jako jasný vpád démonismu.

Tématem mezinárodní politiky není „mír“, nýbrž odzbrojení slepě důvěřujících lidí. Téma této politiky zní ve skutečnosti: mocenské nároky hrubého materialismu. To je zcela démonické, stejně jako odpor EU uvést v ústavě odkaz na Boha a na křesťanské kořeny kontinentu.

Rovněž tak zatvrdelou zasloupenost, s jakou dnešní lidé nerozpoznávají protibožské zaměření svého jednání a jsou ochotní stavět Korán vedle Bible nebo ho dokonce cenit výše než Bibli, není možno vysvětlit jinak než ďábelským zamlžením skutečnosti.

Musíme brát ďábla opět vážně a vyzbrojit se proti němu pokornou modlitbou. Všechno ostatní je jinak odsouzeno k nezdaru.

Farizeové a zákoníci obvinili Pána, že vyhání ďábla Belzebubem, vůdcem zlých duchů. Když trvali na svém, i když je Pán náležitě poučil, páchali hříchy proti Duchu Svatému, který, jak řekl Pán, nebude odpuštěn.

-sks- 45/2008

Překlad -lš-

NADĚJE MATEŘSTVÍ A ETICKÁ PRAXE V GYNEKOLOGII

5.-9. listopadu 2008 se konala v Římě 5. konference katolických gynekologů a porodníků. Sjeli se účastníci nejen z Evropy, ale i z Afriky, Ameriky, Austrálie.

Celou konferencí se prolínalo téma naděje. Konference byla rozdělena do jednotlivých tematických bloků: porozumění naděje, naděje a lidská práva, encyklika *Humanae Vitae* - naděje v praxi, potrat - absence naděje, etická praxe v gynekologii a porodnictví - naděje pro budoucnost.

Přednášejícími byli nejen lékaři-gynekologové, ale i psychologové, psychiatři, bioetici, a také teologové, zabývající se problematikou pastorace, významem encykliky *Humanae Vitae* a dalších encyklik, věnujících se ochraně života, úctě k životu. Zazněly příspěvky věnující se podpoře rodiny, zdůraznění významu manželství.

Zazněly studie k problematice postabortivního syndromu, souboru příznaků, kterými trpí oběti po podstoupeném potratu. Velice emotivní bylo svědectví ženy, která sama před více lety potrat podstoupila a nyní v Austrálii organizuje Hnutí obětí potratu a násilí. Potvrdila pocit prázdnoty, opuštění, který se po zákroku dostavil. Zajímavá byla prezentace Oizimice z Velké Británie, který se zabýval vlivem potratů na ty, kdo je provádějí. I když studií je málo, je prokazatelné, že u tohoto personálu dochází k odlidštění, instrumentalizaci pacientek, lékaři i personál hovoří o výkonu, ne o ženě - pacientce.

Velice přínosné byly přednášky dr. Sylvie de Kermadec z Paříže, která se věnuje problematice prenatální diagnostiky. Zdůraznila, že testy a veškerá vyšetření mají smysl a opodstatnění jen tehdy, pokud vedou k následné léčbě. Pokud mají vést k smrti dítěte - paliativnímu potratu, tak jsou morálně nepřipustné. To jsou v podstatě i testy, které se provádějí z krve, v našem prostředí známé jako triplettesty, ať již prováděné v 11. či 16. týdnu těhotenství. Ve svých sděleních lékařka potvrdi-

la, že teorie, že by se rodiče snad lépe připravili na nemoc, kterou zatím léčit neumíme, jako je Downův syndrom nebo Turnerův syndrom, je mylná. Naopak mnoho rodičů potvrzuje, že období mezi sdělením diagnózy a porodem dítěte bylo jejich nejhorším obdobím v životě. Mnohé příznaky provázející dané onemocnění navíc rehabilitací či dalšími léky řešit umíme, a tak situace i po porodu takto nemocného dítěte nemusí být zdaleka tak hrozná, jak se jeví informace z internetu či odborných publikací.

Protože se jednalo o gynekologickou konferenci, zazněla i odborná sdělení k problematice řešení nechtěné neplodnosti. Zdůrazněn byl význam pochopení zásad rozpoznání známek společné plodnosti, možnosti léčby tak, aby došlo nakonec k početí při respektování všech morálních a etických zásad - tedy bez asistované reprodukce či intrauterinní inseminace.

Byla připomenuta rizika, která přináší užívání umělé antikoncepce - nejen zdravotní, etická (možnost potratového účinku hormonální antikoncepce či nitroděložních tělísek), ale i osobnostní, vztahové problémy, které antikoncepce přináší do vztahu mezi mužem a ženou.

Z České republiky se konference zúčastnili tři gynekologové. MUDr. Lázničková přednesla vyžádaný příspěvek na téma příprava gynekologů - odvaha být katolickým gynekologem. Zdůraznila, že v praxi katolického gynekologa to znamená jen neprovádět umělé potraty, to je jen špička ledovce. Znamená to také nepředepisovat a nedoporučovat umělou antikoncepci, naučit manžele pochopení a respektování společné plodnosti, léčby nechtěné neplodnosti tak, aby se nemusely podstupovat neetické praktiky umělého oplodnění či inseminace, ale že tato praxe představuje zdůrazňování významu manželství, rodiny, dennodenní přijímání ženy - pacientky, nenarozeného dítěte, ale i jejich rodiny.

MUDr. Ludmila Lázničková

Výzva k modlitebnímu tažení za záchranu našeho českého národa

Spojme se všichni, kterým není lhostejný osud českého národa, k modlitebnímu tažení pod praporem sv. Václava, Pražského Jezulátka a všech českých kandidátů na svatořečení.

Vyzýváme k nepřetržité modlitbě na tento společný úmysl: Za obrácení českého národa a návrat ke kořenům svaté víry. Za dary Ducha Svatého pro českou církevní hierarchii, zasvěcené osoby a pracovníky sloužící v církvi. **Za moudrost pro politiky, aby neschvalovali zákony odporující zákonům Božím. Za křesťanskou morálku pro osoby v oblasti podnikání, ekonomiky a financí, v oblasti kultury a umění. Za pravdomluvnost, statečnost a čestnost pro pracovníky ve sdělovacích prostředcích. Za lékaře a zdravotnický i ošetrovatelský personál, za zastavení potratů a všech praktik vedoucích k zabíjení nenarozených dětí. Za přijímání svátostí umírajícími a za duše v očistci. Za naše rodiny a rody, za uzdravení rodových kořenů. Za učitele, vychovatele, za čistotu dětí a mládeže, za návrat mravnosti. Za všechny svázané a zotročené duše.**

Zveme vás všechny, abyste ke svým obvyklým pravidelným bohoslužbám, modlitbám, pobožnostem, postům, které již obětujete na různé úmysly, přidali navíc např. obětování mše svaté a svatého přijímání, bolesti a utrpení, posty a odříkání, adorace, páteční kající pobožnosti, modlitbu v rodinách - ať už je to růženec, korunka k Božímu milosrdenství, křížová cesta, litanie, večerádky či střelné modlitby na výše uvedený úmysl.

Je naléhavě nutné, aby modlitba na tento úmysl byla **nepřetržitá, dlouhodobá a vytrvalá**. Proto prosíme ty, kteří jsou ochotni se zapojit do tohoto modlitebního tažení, aby nám napsali, zatelefonovali, **kterou půlhodinu se pravidelně jednou v týdnu až do odvolání zavazují na tento úmysl spojit duchovně s ostatními prosebníky**. Na našich internetových stránkách zveřejníme časový program, kde uvidíte, které půlhodiny jsou ještě volné, a můžete se do nich přihlásit. Až se celý týden naplní, popř. bude u nějaké půlhodiny už velké množství lidí, další prosebníky už do řádku psát nebudeme, můžete se pak kdykoliv přidat k těm, kteří se už budou pravidelně týden co týden ve stejnou hodinu modlit minimálně svou určenou půlhodinu.

Způsob modlitby, kterou se zapojíte, nám oznamovat nemusíte, ta může být pokaždé jiná, jen čas musí být stejný. Také nám stačí oznámit jen vaše křestní jméno a jméno obce, podrobnější údaje zveřejňovat na internetových stránkách nebudeme. Když budete chtít svou účast ukončit, stačí se stejným způsobem zase odhlásit. Můžete se tak přihlásit třeba jen na pár týdnů či měsíců a pak se přidávat kdykoliv k již probíhající společné modlitbě.

Sdělení posílejte buď písemně: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc - na obálku napište heslo „český národ“, nebo telefonicky: 585 222 803, nebo e-mailem: modlitba@maticem.cz, nebo SMS: 777 247 190.

Sdělte křestní jméno, název obce, den v týdnu a od kolika do kolika hodin se budete modlit.

Např. při přihlášení pište:

Marie, Praha 6, čtvrtek, 8.00 - 8.30 hodin.

Při odhlášení pište:

Odhlašuji se - Marie, Praha 6, čtvrtek, 8.00 - 8.30 hodin.

Věříš tomu, že budeš svatořečena?

K svatořečení Marie Bernardy Bütlerové

„Můj milý Ježíši, není to příliš těžké pokušení, ano opovázlivost, když mě přepadají myšlenky, že se musím stát svatou, když ty víš lépe než kdokoliv jiný, jakou propastí bídy vlastně jsem?“ - „Vůbec ne! Je to tak, jak se domníváš.“ (Sv. Marie Bernarda, Deník)

V životě Marie Bernardy, která byla 12. října 2008 svatořečena, máme takřka pokušení mluvit o dvojí cestě: vnější, misijní, a vnitřní, mystické. A přece obě jsou od sebe neoddelitelné. Ne-

Rodný dům Vereny Bütlerové na švýcarském venkově

boť již dříve v životě Vereny Bütlerové (takové je její civilní jméno) vyzařovala Boží láska zvláštním způsobem. Marie Bernarda napsala retrospektivně svému zpovědníkovi: „Velmi často se stávalo, že jsem náhle měla naprostou jistotu: vedle mne kráčí můj milý Bůh. Cítila jsem, nikoliv tělesně, ale přece s naprostou jistotou, že Ježíš stojí vedle mne, a věděla jsem, po kterém boku. Někdy přišel a blížil se něžně, často přišel náhle. Byl u mne dvě nebo tři hodiny, pak opět jen čtvrt hodinu, a pak opět odešel. V takovém stavu jsem věděla, že by pro mne nebyla těžkou žádná oběť. ... Když jsem Ježíše cítila u sebe, necítila jsem žádnou tíži ani při nejtěžších pracích.“

Mystická jednota s Pánem

Mystické dary v životě Marie Bernardy se prohlubovaly v klášteře Maria Hilf v Altstätten stále více, takže již velmi brzy pociťovala hlubokou jednotu s Pánem v lásce. Takovou jednotu označuje literatura jako „unio mystica“. Již jako mladá sestra cítí při modlitbě před eucharistickým Ježíšem slova, která k ní mluví: „Dám ti mnoho

velkých darů. Musíš vyrůst k plnému polednímu slunci. Chci, aby ses stala matkou a vůdkyní Mých nevěst.“

Povolání k misím

Ve 40 letech (1888) dostává Marie Bernarda, která je již 8 let představenou kláštera, povolání jako Abrahám, aby odešla do cizí země, do Ekvádoru v Jižní Americe.

V malém městě Chone, kde se sestry ubytují v jedné nuzné chýši, setkávají se s katastrofálními poměry. V dopise biskupovi čteme: „Nikdo tu nemá radost ze života. Všude vládne

nemravnost, krádeže, vraždy. Božské i lidské zákony upadly u těchto nešťastných a napolo divokých lidí zcela do zapomnutí... Jak často mi vytryskly z očí slzy, když vidím divokost a pudry těchto lidí, kteří žijí bez nauky a bez kněze od narození až do smrti!“

Ale Marie Bernarda se neleká svého úkolu. Odvážně se ujímá spolu se sestrami díla a brzy si získá sympatie obyvatel.

Útěk do Cartageny

Již po sedmi letech požehnaného působení bijí na poplach zvony proticírkevní revoluce:

Sr. Marie Bernarda Bütlerová

Křtelnice, kde byla Verena Bütlerová pokřtěna

„Pryč s Kristem, pryč s Církví!“ Marie Bernarda musí spolu se společenstvím, které se rozrostlo na 15 sester, zemi opustit. Chudé jako František a Klára nastupují na loď a odjíždějí do Cartageny na severu Kolumbie.

Zde v biskupském městě začínají opět od nuly. Usadí se v bývalé ženské nemocnici „Obra Pia“. Opět se ujímají každého úkolu, který je naléhavý: u dětí ve školách, u chudiny, v péči o nemocné, všude, kde je nouze; a kde by nebyla v oné době v tak chudých zemích Jižní Ameriky? Těch 29 let, které sestra Marie Bernarda prožila v Cartageně, roste její společenství stále více. Marie Bernarda zakládá řád Františkánské misijní sestry od Panny Marie Pomocné. Vysílá sestry do mnoha částí Jižní Ameriky, aby zakládaly nová centra vyzařující lásky a modlitby. Dnes působí více než 800 těchto sester v Kolumbii, v Brazílii, Ekvádoru, Venezuele, Peru, Rakousku, Švýcarsku, Itálii, Lichtenštejnsku a také v Mali v Africe.

Strmá cesta

Tato „vnější cesta“, která je jen stručně naznačena, byla provázána nepředstavitelným utrpením, zneuznáním a ponižováním všeho druhu, dokonce i ze strany církevních představených. Při blahořečení jeden biskup prohlásil: „Láska k Bohu a k duším je

jediné možné vysvětlení, proč služebnice Boží musela na sebe vzít tolik nepohody, odříkání, stěhování, pokořování, krajní chudoby a nouze až k zdravotnímu, a dokonce životnímu riziku.“ Marie Bernarda chápala svůj život jako cestu po boku Muže bolesti.

Mystické dary

Marie Bernarda musela z příkazu duchovního vůdce napsat mnoho o tom, co bylo vlastně jejím tajemstvím. Jsou to mystické zážitky, které ji provázely celý život. Psala je většinou večer, když byla unavena, nebo v noci při svíčke. Protože však měla na psaní málo času, muselo se dít všechno rychle. Cítila se „vedena Duchem“, aby popisovala to, co jí bylo ukázáno v obrazech, co slyšela a co měla sdělit dále. Není v tom žádný řád. Její deníkové zápisky jsou, jak sama řekla, jako divoké býlí. Ale božský Mistr ji ujišťoval, že jednou z toho vzejde veliký užitek. Před 100 lety předpověděla Církvi velká pronásledování s mnoha mučedníky. Mluví v prorockém zápalu o „babylonské věži posledních časů“, o nevěře, bludech a bláznovství světa, o odpadu od Boha, od nauky a pravd svaté víry.

„Velké a strašné zlo se zahryzlo do všech národů. A proto zavládne velký strach, který dožene tisíce lidí na špatnou cestu.“ Na konci časů předpověděla Církvi velkou milost milosrdenství. (Připomeňme si poselství sestry Faustyny: „Hleď, na konci časů moje milosrdenství zahrne celé lidstvo vytouženým slitováním, aby bylo zachráněno tolik lidí, kolik jen bude možné.“)

Pros za nás hříšné

Matka Marie Bernarda je velkou milovnicí. Připomíná Matku Terezu, je jako ona velkou prosebnicí, která naléhavě prosí zástupně za druhé. Podobně jako Matka Tereza i ona ustavičně vyzývá své sestry: „Ubozí nemocní a chudé děti musejí mít vždy

VERENA BÜTLEROVÁ se narodila v roce 1848 na švýcarském venkově – v Auw, v kanotu Aargau. Jako 21letá skládá sliby v klášteře kapucinek Maria Hilf v Altstättenu a přijímá jméno Marie Bernarda. Misijní povolání, které obdržela ve svých čtyřiceti letech, ji zavedlo do Latinské Ameriky. Se skupinou sester se vydala do Ekvádoru, kde založila kongregaci Františkánek misionářek P. Marie Pomocnice, s cílem šířit Boží království skrze díla křesťanské lásky. Když v Ekvádoru vypuklo pronásledování církve a řeholních společenství, musela se přestěhovat do kolumbijské Cartageny, kde strávila 29 let. Sestra Marie Bernarda Bütlarová zemřela v roce 1924. Beatifikoval ji Jan Pavel II. v roce 1995 a papež Benedikt XVI. ji 12. října 2008 prohlásil za svatou.

přednost... Naučte se této svaté úloze velmi dobře, abyste v nemocných ošetřovaly samotného Ježíše.“ A ve všem, co dělá, chce utišovat žízeň Ježíše na kříži, žízeň Ježíše po lásce lidí. Denně se modlíla: „Dej mi duše, dej mi duše, dobrý Ježíši, věrný Pastýři, dej mi především dětské duše. Dej mi ustavičnou žízeň po záchraně duší.“ Stále opakuje: „Stále mě to nutí k přimluvě.“ V jejím deníku čteme:

„O jednom svátku Matky Boží milý Spasitel mne, ubohou hříšnici, pozdravil tímto způsobem: – Buď pozdravena, moje milovaná. Vylil jsem na tebe plnost milostí. Jsi pozeňnaná mezi dětmi svatého otce Františka a pozeňnané jsou děti, které se z tebe zrodí. Přijde doba, kdy i tebe budou prosit: „Pros za nás hříšné!““

Před 100 lety předpověděla Církvi velká pronásledování s mnoha mučedníky. Mluví v prorockém zápalu o „babylonské věži posledních časů“, o nevěře, bludech a bláznovství světa, o odpadu od Boha, od nauky a pravd svaté víry.

Marie Bernarda pak připomíná Matku Terezu, je jako ona velkou prosebnicí, která naléhavě prosí zástupně za druhé. Podobně jako Matka Tereza i ona ustavičně vyzývá své sestry: „Ubozí nemocní a chudé děti musejí mít vždy

Marie Bernarda pak připomíná Matku Terezu, je jako ona velkou prosebnicí, která naléhavě prosí zástupně za druhé. Podobně jako Matka Tereza i ona ustavičně vyzývá své sestry: „Ubozí nemocní a chudé děti musejí mít vždy

Udělám tě svatou

Na jiném místě je zapsána rozmluva: „-Věříš, že tě učiním svatou? A musela jsem říct:

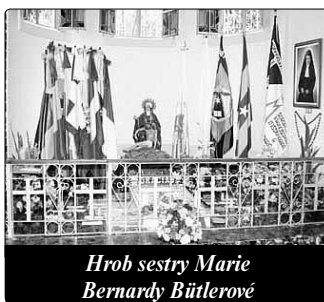

Liliana Sanchez z Kolumbie, která byla uzdravena z mozkového nádoru na přimluvu sestry Marie Bernardy Bütlarové

Ano. A nyní přichází to nejsilnější: – Věříš, že budeš svatořečená? – A i zde jsem musela říct: – Ano!“

To, co Ježíš předpověděl, se splnilo. Díky Pánu! Kež nám milosrdný Bůh a Otec k daru této velké a láskyplné světice přidá také otevřené srdce, aby došlo k novým obrácením a k novému rozkvětu víry, naděje a lásky. Amen.

Marie heute 11/2008
Překlad -lš-

Hrob sestry Marie Bernardy Bütlarové

ANTI-APOŠTOL OBAMA

Náboženské kruhy v USA se velmi vážně zabývají otázkou, zda se v případě prezidenta Obamy nejedná o osobu Antikrista. Úspěšný kanadský spisovatel O'Brien o něm napsal:

„Četl jsem Obamova prohlášení a postoje a věděl jsem, že je ultralevicový sociální revolucionář s vizionářskými aspiracemi. Ale Antikrist? Nikoliv, to je nemožné, myslel jsem si. Zjistil jsem, že je příliš povrchní, než aby mohl být ‚synem záhuby‘, ‚drakem‘ z knihy Zjevení. A stále si to ještě myslím.

Obama je osoba, která se velice líbí masám, se správným etosem idealistického křižáka. Že směr a korouhev, pod kterou táhne, jsou zlé, nemusí znamenat automaticky, že je Antikrist.

Ale nyní, když jsem viděl video z jeho vystoupení v Berlíně, myslím si, že je něco více, než se na první pohled zdá. On je skutečně zručný manipulátor mas, i když působí zdánlivě jakoby šarmantně. Pochybuji, zda je dlouho předpovídaným vládcem světa, ale věřím také, že jde o kariéru zlého morálního vlivu, skutečného Anti-Apoštola, který připravuje programy, které jsou nejen protikřesťanské, ale také protilidské.

V tomto smyslu má ducha Antikrista (možná nevědomky) a je snad jednou z klíčových postav ve světě, které jsou Antikristovým nástrojem, připravujících čas velké zkoušky pro Církev. Ti vyvolají poslední a nejhorší pronásledování uprostřed velkého soužení, které předpovídá Daniel, Pavel, Jan a Petrovy listy.“ Kath-net

VATIKÁN PROTI OBAMOVI

Vatikán protestuje proti plánu nově zvoleného amerického prezidenta Baracka Obamy opět obnovit embryonální výzkum, při kterém jsou usmrčovány lidské plody. Tento výzkum byl značně omezen z příkazu současného prezidenta, ale jeho nástupce chce toto omezení opět zrušit. Kardinál Javier Lozano Barragán potvrdil postoj Vatikánu, který zásadně odmítá výzkum na lidských embryích. Kath-net

V některých časopisech se v listopadu objevují „miniprůzkumy“.

Nedávno zněla jedna z otázek: *Co přijde po smrti?* List přinesl devět názorů. Některé odpovědi bych chtěl uvést:

Obchodník: „Když se zavře víko rakve, je se vším konec, člověk je nadobro mrtvý. Všechno ostatní jsou žvásty.“

Školačka: Ještě jsem se nezabývala tím, co všechno by se mělo se mnou stát po mé smrti.

Student: Až zemřu, jako osoba zcela zmizím ze scény. Možná, že některé moje ideje a hodnoty někdy někdo jiný objeví. Ale to už nemá s mojí osobou nic společného.

Bankovní úředník: Slyšel jsem už z mnoha stran o stěhování duší a musím se na to jednou důkladně podívat.

Hec: V hypnóze jsem zjistil, že jsem před svým nynějším životem již třikrát existoval.

Bohužel, v žádném z devíti vyjádření jsem neslyšel ani náznak odpovědi, kterou známe z Vyznání víry: *Věřím ve vzkříšení mrtvých a život věčný.*

To je doklad, že sekularizace společnosti značně pokročila. Jeden teolog řekl: *Dríve žili lidé padesát let a pak celou věčnost. Dnes se dožívají devadesát let, ale tím pro ně všechno končí.*

Celá obrovská moderní kultura zábavy a volného času se jeví jako gigantický únikový manévr, který má lidi odvést od skutečně podstatných a existenciálních otázek života, aby se utápěli jen v povrchnostech. Příčina, že se mohl tzv. halloween tak rychle ujmout a rozšířit v Evropě, spočívá v tom, že lidé záměrně z vědomí vytlačují smrt. V listopadu je člověk konfrontován se skutečností, že jeho život jednoho dne skončí, ale mnozí dají raději přednost zábavě před myšlenkou na smrt.

I mezi katolíky se setkáváme s divokými představami o životě po smrti. Žijeme v době tzv. synkretismu, kdy si lidé chtějí sestrojiti své vlastní náboženství.

Co bude po smrti?

Z každého náboženství se vezmou určité prvky, které se právě jeví krásné a logické, a z nich se sestavuje vlastní náboženství. Z průzkumu se dovidáme, že 40 % katolíků věří v reinkarnaci, v opětovné narození do pozemského života. Zastánci tohoto učení tvrdí, že člověk, který nežil dobře, dostane v dalším životě novou příležitost tak dlouho, až se stane dobrým člověkem. Církevní učení však žádné znovunarození nezná. Ani Písmo svaté, ani tradice nikde nemluví o reinkarnaci. V Listu Židům čteme: *Lidem je určeno, že musí jednou umřít, a pak nastane soud. Podobně je tomu u Krista. Když byl jednou podán v obět, vzal na sebe hříchy celého množství lidí (Žid 9,27).*

My však víme, že Kristus zemřel za nás, že nás vykoupil, abychom mohli přijít do nebe skrze Boží milost a milosrdenství a nikoliv pouze pro své zásluhy. Ježíš řekl lotru po své pravici: *Ještě dnes budeš se mnou v ráji (Lk 23,43)*, a nikoliv: „Zítří se musíš převtělit, můj drahy!“ Je důležité, abychom znali pravdu naší víry a nenechali se zavést moderními nápady a trendy do bludu.

Církev učí zcela jasně, že po smrti následuje osobní soud,

při kterém člověk vidí v Božím světle celý svůj život, všechno, co učinil dobrého i zlého. Věčný život spočívá v tom, že nacházíme v Bohu a ve společenství svatých svou dokonalou blaženost. Může se však stát, že někdo pro své hříchy není vůbec schopen vstoupit do Boží společnosti.

Potřebuje tedy po své smrti případné očistění, aby pak mohl vstoupit definitivně do nebe. Ježíš často přirovnává nebe ke svatební hostině, ke které jsou připuštěni jen ti, kdo jsou oděni v bílém roucho. Bílý šat je symbolem úplného osvobození od poskvrny hříchu, symbolem svatosti. Když jde člověk na svatbu oblečen do krásných šatů a zjistí, že tyto šaty jsou pošpiněné, nechce se v takovém stavu objevit před snoubenci, nýbrž jde se převléci nebo skvrnu vyčistit.

Očistec není tedy místem, kde jsme „trestáni“ za své hříchy, jako spíše zařízením Božího milosrdenství. V očistcovém ohni máme možnost se očistit a dokončit pokání za naše hříchy, které je nutné, abychom mohli definitivně vstoupit do věčné radosti v nebi. Duše v očistci jsou nešťastné, ale současně šťastné, protože mají jistotu, že dosáhly spásy a neprijdou do pekla. Ta-

kovou jistotu zde na zemi nemáme, máme pouze naději. Jsou tedy v očistci spojeny velká bolest i velká radost.

Držme se toho, co nám řekl Ježíš Kristus, který je Pravda: Přišel od Otce, aby do temnoty našich otázek vnesl světlo a ukázal nám cestu k věčnému životu. To, co nás po smrti čeká, je tedy toto trojí:

1. **Bůh není Bohem mrtvých, ale živých.** Pro něho jsou všichni „živoucí“. Naši zemřelí žijí u Boha. Existuje život nejen na tomto světě, ale také jiný svět, Boží v Božím království.

2. **Život věčný není jen pouhé nekonečné prodloužení pozemského života,** nýbrž je to život zcela jiný než zde na zemi. Náš život bude proměněn. Proto také nemusíme mít ze smrti strach. Platí slova svatého Pavla: *Oko lidské nevidělo, ucho lidské neslyšelo a na mysl lidskou nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kteří ho milují.*

3. **Kristus mluví o těch, které Bůh pokládá za hodné života na onom světě.** Existují nezbytné předpoklady pro nebeský svět. Musíme být pro Boží království v nebi zralí – v řeči evangelia – mít svatební roucho, abychom se mohli účastnit nebeské hostiny.

To je vážná stránka křesťanské naděje. Křesťanství není nějaká levná útěcha, naopak, křesťan musí svůj pozemský život žít vážně a být si vědom své odpovědnosti. Ví, že musí volit správnou cestu, aby dospěl ke svému velkému cíli. Ví, že bude muset skládat účty, obstat u „soudu“, při kterém bude otevřena kniha našeho života, aby se ukázalo, jací opravdu jsme.

Můžeme však doufat, že u tohoto soudu milost předchází právo, že máme v Ježíši Kristu milosrdného Soudce, který nás přijme do svého království nikoliv na základě našich zásluh, ale pro svou lásku.

-sks- 48/2008
Překlad -lš-

MALÝ VLIV KATOLICKÝCH UNIVERZIT

Většina studentů katolických univerzit v USA vykazuje naprosté neznalosti základních bodů katolické věrouky a mravouky. Prokázal to průzkum, který šetřil, proč tolik katolíků podporuje kandidáty propagující potraty. Většina studentů v průzkumu odpověděla, že katolické instituce nemají žádný vliv na to, jak podporují katolickou církev, její nauku a účast na svátostech. 50 % těchto studentů je pro potraty, 57 % pro homopartnerství, 70 % pro kondomy a 60 % nevidí v předmanželském pohlavním styku nic nedovoleného.

EUTANAZIE PRO DĚTI

Belgie chce legalizovat eutanazii pro děti od 12 let, od 16 let bez souhlasu rodičů. Výraz „nevyléčitelný“ je prakticky jen eufemismus pro umožnění zabít těžce postiženého dítěte. Podle britského listu The Lancet je v Holandsku ročně usmrceno více než 80–90 novorozeňat, tj. 8 % z celkového počtu v zemi zemřelých dětí. 31 % dětských lékařů a 45 % lékařů porodníků už se dopustilo takové vraždy.

Pán Ježíš o svých kněžích

JISTOTA MÉ LÁSKY

Abych zahrnul své kněze ještě více láskou, chci, aby skrze události viděli, že to nejsem jen Já, kdo je volá, protože je vyzývá a vyučuje sám Můj Otec ve Mně. Touží po jejich obrácení, po jejich obrození, po jejich dokonalosti, po jejich posvěcení, po jejich přetvoření v nejmilovanějšího Syna. Můj Otec neúnavně hledá Mne ve svých kněžích, a nenachází Mne. Hledá alespoň některé rysy fyziognomie svého božského Syna, a nenalézá je. To ho zarmucuje a posílá Mne, své Verbum, své Slovo, aby šlo a jeho jménem připomnělo kněžím, že Mi musí být podobní, že musí být mým druhým Já.

To, co říkám, jsem se naučil od svého Otce; učím tomu, co jsem viděl ve svém Otcí, a protože jsem Otcovo Slovo, závisím na svém Otcí a říkám jen to, co jsem slyšel od svého Otce a co přijímám od svého Otce, chci to, co chce můj Otec; neboť nás spojuje jediná vůle a Jednota Trojice.

Moji kněží, kteří Mě neposlouchali, ať slyší skrze Mne mého Otce, který je volá se svou nekonečnou něžností, zve je, připomíná jim závazky, které přijali, miluje je a chce je zachránit a přivést k tomu, aby byli dokonalí skrze přetvoření ve Mne.

Kéž neodmítají jeho hlas, hlas Otce, kterým jsem Já, ale ať mu naslouchají spíše s radostí, ať svléknou starého člověka a ať se vrhnou s odvahou do dokonalého života, jaký mají vést zde na zemi, aby představovali Mne.

Ti, kteří ve Mně nenávidí Otce, v Duchu Svatém ho budou krok za krokem milovat, když se s pomocí Panny Marie budou přetvářet ve Mne. Potřebuji odvážná srdce, ty, kteří nejsou nerozhodní, kteří se nezastavují, kteří jsou schopni zcela se odloučit

od sebe samých, aby se spojili se Mnou a dospěli tak k přetvoření, po kterém dychtí můj Otec a které Já skrze Něho ještě jednou žádám (CC 51, 213–223).

Hlásat Boží milosrdenství

Moji kněží mají nevyhnutelnou a naléhavou povinnost hledat aktivně toto přetvoření, posvěcovat se a stát se jedno ve Mně s mocnou a božskou silou Jednoty Trojice.

Je pravda, že všechny mé vlastnosti jsou stejnou měrou svaté, ať už je to moje milosrdenství nebo moje dobrota. Ale při stvoření duší působí jen moje nekonečná Dobrota, která ustavičně chce, aby byly spaseny.

Jen když duše určuje svůj vlastní osud a jde za svým svobodným rozhodnutím, stále se zpěčuje a umírá svobodně ve hříchu, jen tehdy nastupuje moje Spravedlnost, stejně svatá jako všechny ostatní vlastnosti.

Příčí se mojí nekonečné Dobrotě, mému božskému Bytí, mé nestvořené a věčné Lásce stvořit duše pro bolest, pro věčnou nenávisť vůči Mně. Jak bych mohl stvořit tyto duše pro utrpení, Já, který jsem celou svou bytostí Lásky? Myslet si opak je neslyšitelný nesmysl, ale je to také urážka Ducha Svatého, pramene lásky, posvátné Lásky mezi třemi božskými osobami, Lásky nekonečné, která pramení z lůna Trojice a vylévá se na celé stvoření, duchovní i hmotné.

CESTA K OBNOVĚ EUCHARISTICKÉ ÚCTY

„Čím více a lépe porozumí lidé mimořádnému tradičnímu ritu liturgie mše svaté, tím více porozumí hluboké realitě Eucharistie. Jestliže dobře rozumím Svatému otcí, mohlo by dojít k další reformě liturgie, která se bude opírat o bohatství mimořádného ritu.“ „To, co sleduje Summorum Pontificum, je podpora liturgické reformy v tom smyslu, jak je to skutečným cílem II. vatikánského koncilu.“ Prohlásil to Raymond Brucke, dřívější arcibiskup v St. Louis, nyní prefekt Apoštolské signatury ve Vatikánu.

Kath-net

Ano. Bůh je Lásky. Co mohu udělat a dát, aby to tvorové pochopili a proniklo je to? Kolik problémů, pokušení a situací by to vyřešilo! Kéž by duše byly prostoupeny jistotou mé Lásky! Kdyby věděly, jak zraňují samu živoucí Lásku, Boha, který je Lásky, když v něm vidí něco, co není láska!

To nemá znamenat, že Bůh dává stranou svou spravedlnost, na kterou má svrchované právo. Ale Bůh vždy začíná láskou a vždy končí láskou: je Alfa a Omega lásky. Jen když vidí svou lásku odmítanou, nikoliv z lidské slabosti (kterou umí velmi dobře chápat a hodnotit), ale ze zloby, i přes to, že ho zavržení člověka zraňuje, musí ho odsoudit, musí odtrhnout od svého Srdce duše, které stvořil pro nebe.

Nedal snad Otec svého Syna, aby spasil nespravedlivé i hříšníky? Nepřišel jsem na zem a nepřekonal jsem nekonečnou vzdálenost, abych učil, přitahoval, zamiloval si, pozvedal duše ze země k nebi, od toho, co je materiální, k tomu, co je duchovní, abych je vykoupil tím, že jim odpouštím hříchy? Proč jsem dal duším život skrze svou smrt, proč jsem jim otevřel nebe svým utrpením, svou bolestí, proč jsem smyl jejich hříchy svou Krví, proč jsem založil svou Církev a ustanovil v ní jedinečnou prostředky spásy, ne-li proto, aby žádná duše nebyla ztracena?

Není i Eucharistie každodenní odpustění, které smazává nedostatky, očišťuje, zkracuje očistec a otevírá nebe?

Není zpověď učitelkou a cestou, která smiřuje hříšníka s Bohem a zachraňuje ho?

Není pomazání nemocných tím, co očišťuje, zachraňuje a otevírá brány k věčné blaženosti?

Není křest pramenem a prostředkem, skrze který Duch Svatý obmývá od dědičného hříchu, spojuje se s duší a činí ji svou?

Nedává biřmování duším více síly, aby zachovaly víru a odporovaly nástrahám pekla?

Co mohla Trojice ještě udělat a neudělala pro dobro člověka?

Není tato Církev se svými služebníky, v níž přebývá Trojice, aby odpouštěla a přinášela spásu, evidentním důkazem její nekonečné něžnosti?

A především v této milované Církví, chráněné a řízené Duchem Svatým skrze papeže a jeho pastýře, neobnovuje se v každém okamžiku, ve dne v noci tajemství umučení s jeho krutým prolitím mé Krve? A z jakého jiného důvodu, než aby ve Mně byly usmířeny hříchy celého světa, aby byly odpuštěny a abych získal od svého Otce milosti pro dobré i pro zlé, pro spravedlivé i hříšníky?

Nejsou kněžská povolání ovocem nekonečného milosrdenství, aby se řetěz kněžství zvěčnil pro spásu celého lidstva?

Tato záplava vykupitelské krve ve dne v noci, hodinu co hodinu smazává hříchy této země, kterou mé Srdce Boha Člověka tolik miluje, smývá hříchy této planety Mnou vyvolené pro vykoupění člověka i milionů světů, které by se mohly připojit k tomu, co je nekonečné a co pochází od Boha, který je celý Lásky.

Celá tato nesmírnost Stvoření, Vykoupení a oslavy Trojice by zůstala nenaplněná a znehodnocená, kdyby se měla přimnout představa, že Bůh předem odsoudil duše.

Je to věc nezbytnosti svobodné vůle. Bůh mohl omezit vůli člověka a učinit ji svou. Ale kam

► by se pak poděla každá lidská zásluha a satisfakce Bohu, každá oslava Boha, jestliže by služba, obět, svobodná láska člověka vůči němu, všechno to, co mu přináší zadostučinění, bylo přikázáno?

I když nekonečná Boží láska uložila lásku jako přikázání, ponechala člověku svobodu, aby měl tu radost, že může svou lásku dobrovolně nabídnout.

Kolik potěšení měl Bůh ve vztahu k člověku, potěšení, která někdy byla zjevná, ale mnohdy byla dokonce uchována podle jeho vůle ve skrytosti.

Kdo by si pak mohl pomyslet, že Bůh všemohoucí, třikrát svatý miluje člověka a tak říká jíc v pokoře skrývá svoje dobrodiní, aby mu je zjevil až na věčnosti? Milosti, které před lidmi skrývá, jsou mnohem větší, než ty, které jim dává vidět.

A co mám říci, pokud jde o kněze? Že kněží na zemi nikdy nepochopí velikost Boží lásky, kterou chová k nim, že nebudou poznávat strhující proud dobrodiní, zvláštních intimních milostí, kterými Bůh obdaril a obohatil jejich duši. A to je důvod, proč má právo žádat od nich více než od jiných duší, když pro legitimní dobrotu je pozvedá až k nepochopitelným vrcholům přetvoření v něho.

Jak mohou někteří kněží pokládat za tíživou povinnost, jakou je vyvolení k lásce? Protože kněží si nevyvolili Mne, ale já jsem si vyvolil je, od věčnosti, od lůna mého Otce, tím, že jsem rozvíjel svatý zárodek vložený do Marie, aby v nich pokračovalo moje poslání až k jejich přetvoření ve Mne samého, k sjednocení se Mnou v Otci a v Duchu Svatém.

(Pokračování)

Z knihy

Conchita Cabrera de Armida:
Sacerdoti di Cristo.
Città Nuova, Řím 2008,
str. 181-185

Přežil -lš-

BEZ KRISTA NEBUDE LEPŠÍ SVĚT - dokončení ze str. 2

vnitřní svobodu: svobodu před hrozbou smrti, ale svobodu také přede všemi úkoly a utrpením života. Je prostě k dispozici Bohu a reálně svobodný.

Jistoty křesťana

A pokročíme nyní, když jsme prověřili různé aspekty očekávání Kristova příchodu, položíme si otázku: Jaké jsou základní postoje křesťana k posledním věcem: smrti, konci světa? První postoj je jistota, že Kristus vstal z mrtvých, je s Otcem, a právě tak je s námi, navždy. A nikdo není silnější než Kristus, protože On je s Otcem, je s námi. Jsme tedy bezpeční, svobodní od strachu. Toto byl základní účinek křesťanského kázání. Strach z duchů a ze smrti byl rozšířen v celém antickém světě. A také dnes misionáři spolu s mnoha dobrými prvky přirozených náboženství nacházejí strach z duchů, z nečistých mocí, které nám hrozí. Kristus žije, porazil smrt a porazil všechny tyto mocnosti. V této jistotě, v této svobodě, v této radosti žijeme. A to je aspekt našeho života, pokud jde o budoucnost.

Na druhém místě je to jistota, že Kristus je se mnou. A jako v Kristu budoucí svět již začal, tak to dává také jistotu naděje. Budoucnost není tma, ve které se nikdo neorientuje. Tak tomu není. Bez Krista je i dnes pro svět budoucnost temnotou, je zde strach z budoucnosti. Křesťan ví, že Kristovo světlo je silnější, a proto nežije v plané naději, nýbrž v naději, která dává jistotu a dává odvahu vyrovnat se s budoucností.

Odpovědnost za svět

Konečně třetí postoj. Soudce, který se vrací - je to současně Soudce a Spasitel -, nám uložil žít na tomto světě jeho způsobem života. Svěřil nám své hřivny. Proto náš třetí postoj je odpovědnost za svět, za bratry před Kristem, a současně také jisto-

ta o jeho milosrdenství. Obě tyto věci jsou důležité. Nežijeme, jako by dobro a zlo byly stejné, protože Bůh může být jen milosrdný. To by byl klam. Ve skutečnosti žijeme ve velké odpovědnosti. Máme hřivny, jsme pověřeni pracovat, aby se tento svět otevřel Kristu, aby se obnovil. Ale i když pracujeme a víme ve své odpovědnosti, že Bůh je opravdu soudce, jsme si také jisti, že je soudce dobrý, známe jeho tvář, tvář zmrtvýchvstalého Krista, Krista pro nás ukřižovaného. Proto si můžeme být jisti jeho dobrotivostí a kráčet vpřed s velkou odvahou.

Utrpení a sláva

Poslední položkou Pavlova učení týkajícího se eschatologie je *univerzálnost povolání k víře*, která sjednocuje židy a nežidy, tedy pohany jako *znamení a anticipaci* budoucí reality, pro kterou nemůžeme říct, že my již sedíme v nebi s Ježíšem Kristem, ale která má ukázat v budoucím věku nesmírné bohatství milosti (srov. Ef 2,6n): *to pozdější se stává dřívějším*, aby byl zřejmý stav počínajícího uskutečnění, ve kterém již žijeme. To činí nesitelnějšími utrpení přítomného času, která jsou nesrovnatelná s budoucí slávou (srov. Řím 8,18). Kráčíme ve víře a nikoliv ve vizi, a i když by bylo výhodnější vystoupit ven z těla a přebývat blízko u Pána, to, co se nakonec počítá, ať už přebýváme v těle, nebo z něho vycházíme, je, abychom byli jemu milí (srov. 2 Kor 5,7-9).

Přijď, Pane Ježíši!

Konečně je tu poslední bod, který se nám možná jeví poněkud obtížný. Svatý Pavel na závěr svého Prvního listu Korintským opakuje a vkládá i Korintským do úst modlitbu, která se zrodila v prvních křesťanských obcích v oblasti Palestiny: *Maranatha!* - což přeloženo znamená: *Náš Pane, přijď!* (16,22). Byla

to modlitba prvního křesťanství a také poslední kniha Nového zákona Apokalypsa končí touto modlitbou: *Pane, přijď!* Můžeme se tak modlit i my? Zdá se mi, že pro nás dnes, v našem životě, v našem světě je obtížné se takto upřímně modlit, aby zahynul tento svět, aby přišel nový Jeruzalém, aby přišel poslední soud a soudce Kristus. Myslím, že se nemůžeme odvážit modlit se takto z mnoha důvodů, nicméně správným a korektním způsobem i my můžeme říct s prvními křesťany: *Přijď, Pane Ježíši!* Jistě, nechceme, aby nyní přišel konec světa. Ale na druhé straně chceme, aby skončil tento nespravedlivý svět. I my chceme, aby se svět od základů změnil, aby začala civilizace lásky, aby nastal svět spravedlnosti a pokoje, bez násilí, bez hladu. Všechno toto chceme: a jak by to mohlo nastat bez Kristovy přítomnosti? Bez Kristovy přítomnosti nikdy nenastoupí svět skutečně spravedlivý a obnovený. A tak, i když jiným způsobem, zcela v hloubi můžeme a musíme říci také my s velkou naléhavostí v podmínkách naší doby: *Přijď, Pane! Přijď* po svém, *přijď* způsobem, který znáš jen ty. *Přijď* tam, kde je nespravedlnost a násilí. *Přijď* na pole utečenců, do Darfúru, do Severního Kivu, do tolika částí světa. *Přijď* všude tam, kde vládnou drogy. *Přijď* také mezi ty bohaté, kteří na tebe zapomněli, kteří žijí jen sami pro sebe. *Přijď* tam, kde tě neznají. *Přijď* do svého světa a obnov dnešní svět. *Přijď* také do našich srdcí, *přijď* a obnov náš život, *přijď* do našeho srdce, abychom se i my mohli stát Božím světlem, tvou přítomností. V tomto smyslu se s Pavlem modleme: *Maranatha! Přijď, Pane Ježíši!* A modleme se, aby Kristus byl skutečně přítomen dnes v našem světě a obnovil ho.

L'Osservatore Romano
13. listopadu 2008
Mezititulky redakce Světla

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

kteří přijali jeho slovo tak opravdově, že se stali druhým Kristem. Jestliže se zdá, že ve světě není přítomen, není to proto, že by otálel přijít, ale proto, že ti, na kterých má být jeho přítomnost dostatečně zjevná, ho nezjevují, nýbrž zahalují. Na rozdíl od dávných Soluňských přestali být „vzorem pro všechny“, takže se od nich „slovo“ přestalo šířit.

Musíme tedy zpytovat své svědomí, do jaké míry se také my přizívujeme na z pohodlném způsobu života, který ovládl pokrokový svět. Žijeme zatím ve světě, ale podle Ježíšových slov by o nás mělo platit, že „nejsme ze světa“. Naše radost nemá být radost ze světa, zde není náš domov; naše opravdová radost má už nyní být nade všechno radost z Pána.

Někdo řekne: Je to něco špatného, jestliže se chceme mít na tomto světě dobře? Jistě, máme na to právo, a dokonce máme i povinnost přičinit se, aby se nám dobře dařilo, ale nikdo přítom nesmí zapomínat, že není na světě sám, že stejné právo mají všichni ostatní. Problém je v tom, že lidé, kteří ztratili ze zřetele Boha, dárce veškeré radosti a všeho dobra, cítí nevyhnutelnou potřebu hledat si své potěšení podle svého, ale protože toto jejich potěšení je nikdy nemůže uspokojit, zacházejí v honbě za svou radostí tak daleko, že nakonec bezohledně šlapou po radosti i po životě druhých.

Ano, můžeme a máme se radovat ze všeho dobrého a krásného na tomto světě, ale žádný z Božích darů nás nesmí tak zaujmout, abychom kvůli němu zapomněli na samotného Dárce. Jestliže dar stavíme nad dárce, místo aby se stal jeho oslavou, stává se jeho urážkou a hrubým projevem nevděčnosti. A i kdybychom měli dojem, jako bychom právě nedostali od Pána vůbec žádný dar, darem nade všechny dary je sám Dárce. Právě to bylo tak strhující na

mučednicích, že se nepřestávali radovat z Boha ani ve chvíli, kdy z pohledu lidí tohoto světa jim vzal všechno. Do poslední chvíle se stále radovali v Pánu. Do vztahu k Bohu – Lásce není možno zavádět konzumní způsoby. Věřící, kteří s Bohem uzavírají kupeckou smlouvu, která se ptá: „Co za to?“, nezjevují světu jeho lásku, ale svoje sobectví. Myslí si, že jsou zbožní, ale ve skutečnosti kupčí tak jako lidé tohoto světa mezi sebou, jen na místo druhých lidí si postavili samého Boha. Ale to není jeho oslava, nýbrž degradace toho, který nás miloval jako první. My máme a musíme být pro svět živým argumentem, že právě v Bohu, kterého nechtějí, existuje mnohem větší, trvalejší a spolehlivější pramen opravdové radosti, než jaký jim poskytuje jejich svět.

Bůh je mezi námi přítomen nejreálněji v Eucharistii, ale ta je pro nevěřící zcela nesrozumitelná. Je přítomen ve svém slově, ale to je pro nevěřící nepochopitelné, jestliže ho neprovází zcela evidentní a nápadný způsob názornosti, která činí hmatatelnou samu jeho podstatu. A co je jeho podstata? Bůh je LÁSKA.

Proto Pán Ježíš mluví ještě o jiném druhu bdělosti. Je to bdělost nikoliv ve smyslu ostražitosti, nejde jen o bdělost člověka, který se má na pozoru, aby ho příchod Pána nepřekvapil, ale o bdělost, která věnuje plnou pozornost osobní společnosti Pána, který přišel k němu, který je s ním a v něm, bdělost, která setrvává po Pánově boku připravená sdílet i jeho utrpení, která s ním trvá na modlitbách i v oběti: „Nemohli jste ani jednu hodinu bdít se mnou?“ To je bdělost, kterou Pán velmi postrádá u mnoha svých věrných, věrnost, se kterou počítal a ve které se zklamal. A nejen Pán, i tento svět trpí nedostatkem této bdělosti křesťanů.

Je tu vlastně zcela opačný problém. Pán už přišel, přišel do

vlastního, a stalo se něco horšího, než že ho nepřijali: i ti, kteří ho přijali, jako by ho přestali vnímat. Říct, že v jeho společnosti spí, jak tomu bylo u jeho učedníků v zahradě, je v tomto případě slabé slovo. I v bdělém stavu ho takřka neberou na vědomí. Oni se v jeho společnosti zabývají vším možným, jen ne svým nejvyšším Hostem. Chovají se k poznanému, jako by ho neznali. Nevyznávají ho ani sami před sebou. Přizná se k nim Pán před Otcem? Právě proto příprava na oslavu prvního Pánova příchodu směřuje ve skutečnosti nejen k onomu prvnímu příchodu, který se již uskutečnil před dvěma tisíciletími, ale má obracet naši pozornost k jeho druhému příchodu, o kterém shodou okolností hovoří výmluvně i poslední katecheze Benedikta XVI. Právě na tento druhý příchod poukazují Pánovy výzvy k bdělosti a s nimi spojená varování. Někomu se může zdát, že zalétat před Vánocemi v myšlenkách k posledním věcem člověka působí rušivě na idylickou náladu, ale ve skutečnosti takové myšlenky nejsou ani samotným Vánocům nikterak cizí. To roztomilé Jezulátko, na které se budeme dívat v jesličkách, se jako věčný Boží Syn a Spasitel ve svých myšlenkách nezabývalo ničím sentimentálním a idylickým, ale vážnými starostmi o poslední věci jednoho každého z nás. Jen kvůli těmto starostem odešlo z Otceva blaženého lůna do nepohody tohoto světa, a celé toto jeho nekonečné úsilí a ponížení přijde nazmar, kdykoliv tyto „poslední věci“ pro kohokoliv z lidí nedopadnou dobře. Totéž Jezulátko bude jednou jako svrchovaný Pán předsedat celosvětovému přelíčení, při kterém budou definitivně odděleni kozli od ovcí. Tomuto konci budou zcela nezbytně předcházet události, které máme bděle rozeznávat a jejichž líčení z úst samotného Spasitele nezní nijak příjemně, když říká, že „tehdy bude veliké soužení, jaké nebylo od začátku světa

a jaké už nikdy nebude, a kdyby ty dny nebyly ukráceny, nikdo by se nezachránil“. Ale pozor, v této souvislosti Pán za největší neštěstí a zkázu označuje nikoliv přírodní hrůzy a katastrofy, ale falešné mesiáše a proroky, kteří budou konat velké divy, takže se všude rozmůže velká nepravost jako znamení blížícího se konce. A to je věc, která vyžaduje naši bdělost, abychom dovedli rozeznávat znamení času, pravé a nepravé proroky a každou podobu nepravosti, i nepravé proroky v rouše beránčím ve vlastním středu. Není věru ani o Vánocích čas k bezstarostnému optimismu.

Musíme brát vážně své poselství, ukazovat na sobě světu Boží tvář. Protože Bůh ví, jak jsme slabí a nestálí, dal nám onen velký dar, který má v nás podstatné vztahy a rysy lásky každý týden od základu obnovovat. Daroval nám na to celý svůj den, Dies Dominica, a v něm nám bezvýhradně a beze zbytku daruje sama sebe, abychom se dokonale infikovali láskou a nesli ji na sobě do světa jako viditelné znamení. Ze setkání s Ním nemůžeme odcházet sami, musíme odcházet proměnění, v „jiném stavu“, těhotní láskou, aby se za námi lidé ohlíželi, jako se mudrci ohlíželi za hvězdou, která vede ke Králi. Povstat ze sna znamená trvale vnímat jeho přítomnost v sobě a ustavičně se z ní radovat, jako se radovala svatá Panna po celých devět měsíců od Nazareta až do Betléma.

Krise v liturgii nemá svůj důvod v liturgii, ale v nepřipravenosti účastníků, kteří očekávají od liturgie něco, co není její podstatou, a samu podstatu nevidí. Místo vymyšlení, jakými inovacemi zpestřit a zatraktivnit těch 45 minut obřadů, je zapotřebí myslet na soustavnou a náležitou přípravu na posvátné dny. Dokud si budeme jako Tomáš stavět hlavu, že neuvěříme, dokud nevidíme, nic nezískáme. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili. Na Dítěti

Pokračování na str. 14

Pondělí 1. 12. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Evangelium (P) **8.10** Pracovat společně **8.25** Wadi Rum, Chobe River, Waterfalls Northern Iceland (P) **9.00** Kdo nežizní, ať nechodí - P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm. **9.45** Evangelium **9.50** Trnavská brána (5) **10.15** H2Onews **10.25** Druhé čtení **10.50** Pro vita mundi - Mgr. Jan Špilár **11.30** Dům sv. Veroniky v Paskově **11.45** Pták Gabo a telefon (5) **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Jan Sarkander **13.00** Aj, otevřené dveře **14.00** Octava dies **14.45** Dobro ako princíp svetla a pravdy **15.05** Kanada **15.55** Peru - Cesta sľubu **16.15** Slunce ve tváři **16.45** H2Onews **17.00** NOEparáda (P) **17.20** Jan Sarkander **18.15** Mladí - staří **18.35** Pták Gabo jako hračka (6) (P) **18.45** Pracovat společně **19.20** Wadi Rum, Chobe River, Waterfalls Northern Iceland **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy **20.25** Na koberečku (53) **20.40** V posteli (7) **21.30** Zpravodajské Noeviny **21.40** Cesta do Emauz - P. ThDr. Michael Slavík **22.50** Aj, otevřené dveře **23.50** H2Onews **00.00** Poslech Radia Proglas.

Úterý 2. 12. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Evangelium **8.10** H2Onews **8.20** CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy **8.45** Na koberečku **9.00** Pro vita mundi - P. Jan Bíroš **9.40** Kulatý stůl **11.10** Mladí - staří **11.40** Pták Gabo jako hračka (6) **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Pocta Janu Pavlu II. **13.05** Učiň mě, Pane, nástrojem! **13.15** Vzdělávání v Nigérii **13.25** H2Onews **13.30** Kanada **14.20** Etiopie - QUO VADIS? **15.05** Pracovat společně **15.25** Octava dies **15.55** Loď Boží **16.15** Zpravodajské Noeviny **16.20** Zlato tretieho tisícročia **16.35** CHKO Lužické hory - Chřibská - Spravedlnost **17.05** Aby globalizace sloužila člověku **17.15** Kulturne mozaiky dechovky (3) **17.20** Trnavská brána (5) **17.40** St. Petersburg **18.10** Dětská televize 2008 **18.35** Jak pták Gabo našel sladký poklad (7) **18.50** Francie **19.45** Zpravodajské Noeviny (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Evangelium **20.10** Misijní magazín - Česká Miss a misie (P) **21.10** Zánik bitevní lodi Roma (1/2) (P) **21.40** Zpravodajské Noeviny **21.50** Jiní lidé **22.20** Octava dies **22.50** Pro vita mundi - Mgr. Jan Špilár **23.30** Kdo nežizní, ať nechodí - P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm. **00.15** Zpravodajské Noeviny **00.25** Poslech Radia Proglas.

Středa 3. 12. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Evangelium **8.10** Zpravodajské Noeviny **8.20** CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy **8.40** Zánik bitevní lodi Roma (1/2) **9.10** Pro vita mundi - Mgr. Jan Špilár **9.55** Barcelona **10.30** Přímý přenos generální audience papeže Benedikta XVI. **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Dům sv. Veroniky v Paskově **12.15** Francie **13.10** Česká Miss a misie **14.30** Kanada **15.30** Barcelona **16.00** Zpravodajské Noeviny **16.20** Pracovat společně **16.40** Mladí - staří **17.05** Zlato tretieho tisícročia **17.15** Evangelium **17.20** NOEparáda (9) **17.40** GOODWILLBOY (P) **18.10** V tomto znamení zvitězí! **18.35** Pták Gabo meteorolo-

gem (8) (P) **18.45** Pro vita mundi - P. Jan Bíroš **19.25** Peru - Cesta sľubu **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Evangelium **20.10** Trnavská brána (6) (P) **20.30** Léta letí k andělům - Jan Špilár (P) **21.00** Nikotin a školou povinní (P) **21.10** Zpravodajské Noeviny **21.20** CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy **21.40** Peru - Cesta sľubu **21.55** Zlato tretieho tisícročia **22.05** Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. **23.35** Aby globalizace sloužila člověku **23.50** H2Onews **00.00** Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 4. 12. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Evangelium **8.10** Zpravodajské Noeviny **8.20** Potkal jsem Boha v temnotě **8.50** Cesta do Emauz - P. ThDr. Michael Slavík **10.00** Putování Modrou planetou: Etiopie - QUO VADIS? **10.45** Dětská televize 2008 **11.15** NOEparáda **11.40** Na svátek Svaté Barbory (P) **11.50** Evangelium **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Barcelona **12.40** Čteme z křesťanských periodik **12.50** Peru - Cesta sľubu **13.00** H2Onews **13.10** Mladí - staří **13.40** CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy **14.00** GOODWILLBOY **14.30** NOEparáda **14.50** Evangelium **14.55** Vzdělávání v Nigérii **15.10** Zánik bitevní lodi Roma (1) **15.40** Dětská televize 2008 **16.05** Zpravodajské Noeviny **16.15** Čtyřicet let velkého pátku **17.00** Pro vita mundi - P. Jan Bíroš **17.40** Slunce ve tváři **18.05** Na koberečku **18.25** Jáchymovské mukli **18.35** Vánoční povídaní **18.45** Nikotin a školou povinní **19.00** V posteli (7) **19.50** Zpravodajské Noeviny (P) **20.05** Pro vita mundi - Eva Bedžáková (P) **20.45** NOEparáda **21.05** Zpravodajské Noeviny **21.15** Kdo nežizní, ať nechodí - P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm. **22.00** Léta letí k andělům - Jan Špilár **22.30** Kulatý stůl **23.55** Zpravodajské Noeviny **00.05** Poslech Radia Proglas.

Pátek 5. 12. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Evangelium **8.10** Zpravodajské Noeviny **8.20** Zlato tretieho tisícročia **8.30** Pro vita mundi - Mgr. Jan Špilár **9.10** Trnavská brána (5) **9.30** Misijní magazín **10.40** St. Petersburg **11.10** Octava dies **11.40** Na svátek Svaté Barbory **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Trnavská brána (6) **12.30** Slunce ve tváři **13.00** Vzdělávání v Nigérii **13.10** Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. **14.40** Octava dies **15.20** Etiopie - QUO VADIS? **16.00** Jáchymovské mukli **16.10** Zpravodajské Noeviny **16.20** St. Petersburg **16.50** Kulatý stůl **18.15** Peru - Cesta sľubu **18.35** Pták Gabo a lavička (9) (P) **18.45** Pro vita mundi - Eva Bedžáková **19.25** CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy **19.45** Evangelium **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Svatý Mikuláš: Příběh a život (P) **20.35** Hlubinami vesmíru (P) **21.05** H2Onews **21.15** Cesta do Emauz - P. ThDr. Michael Slavík **22.25** Francie **23.15** Česká Miss a misie **00.15** H2Onews **00.25** Poslech Radia Proglas.

Sobota 6. 12. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 Evangelium **8.10** H2Onews **8.20** San Francisco

položeném v plenkách do krmelce nebylo na první pohled pranic královského. To nejmimořádnější, co zde návštěvníci spatřili, byla mimořádná bida. Ale oni toužebně hledali a pak zrakem víry našli Krále, před kterým padli a klaněli se, a proto byli blahoslavení a odešli domů přešťastní a přebohatí. Liturgie nepotřebuje vůbec žádné novoty, ale obnovu živé víry v toho, s kým se osobně setkáváme: s Pánem, který chce v nás zpřítomnit nejen své narození, ale i svou smrt a zmrtvýchvstání.

-lš-

8.45 Čteme z křesťanských periodik (P) **8.55** Peru - Cesta sľubu **9.15** Hrdinové Nového zákona (P) **9.35** Ve jménu Ježíše **10.00** GOODWILLBOY **10.30** NOEparáda **10.55** Svatý Mikuláš: Příběh a život **11.15** Léta letí k andělům - Jan Špilár **11.40** Pták Gabo a lavička (9) **11.50** Evangelium **12.00** Angelus Domini **12.05** Pramen v poušti **12.25** Dobro ako princíp svetla a pravdy **13.00** H2Onews **13.10** Pocta Janu Pavlu II. **14.15** Vzdělávání v Nigérii **14.25** Misijní magazín **15.25** Pro vita mundi - Eva Bedžáková **16.00** Zpravodajské Noeviny **16.10** Francie **17.10** CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy **17.40** Trnavská brána (6) **17.55** Mladí - staří **18.20** Jáchymovské mukli **18.35** Vánoční povídaní: Přišel svatý Mikuláš **18.45** Kulturne mozaiky dechovky (4) (P) **18.55** Slunce ve tváři **19.25** Druhé čtení (P) **19.50** H2Onews **20.00** Z pokladů duše **20.05** Benno a Irena **20.35** Léta letí k andělům - Jan Špilár **21.00** Mým pokrmem je konat vůli - P. Aleš Opatrný (P) **21.45** Modlitba se zpěvy z Taizé **22.40** Hlubinami vesmíru **23.20** Druhé čtení **23.45** Zpravodajské Noeviny **00.00** Poslech Radia Proglas.

Neděle 7. 12. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE
8.05 H2Onews **8.15** Evangelium (P) **8.20** Trnavská brána (6) **8.40** Kanalizácie - podmienka zdravých vôd (P) **8.50** Na koberečku **9.05** Pro vita mundi - Eva Bedžáková **9.45** Léta letí k andělům - Jan Špilár **10.20** Evangelium **10.30** Mše svatá s farností Strážnice (L) **11.50** Z pokladů duše **12.00** Přímý přenos polední modlitby se Sv. otcem Benediktem XVI. **12.15** Zpravodajské Noeviny **12.45** Pocta Janu Pavlu II. **13.45** Jáchymovské mukli **13.55** Evangelium **14.05** Benno a Irena **14.20** Modlitba se zpěvy z Taizé **15.15** Mým pokrmem je konat vůli - P. Aleš Opatrný **16.00** NOEparáda **16.20** GOODWILLBOY **16.50** Ať je biskupem Ambrož! (P) **17.25** Hrdinové Nového zákona **17.45** Vánoční povídaní: Přišel svatý Mikuláš **17.55** Francie **18.50** Nikotin a školou povinní **19.05** CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy **19.25** Kulturne mozaiky dechovky (5) **19.35** Léta letí k andělům - Jan Špilár **20.00** Z pokladů duše **20.05** Octava dies (P) **20.35** Koncert mladých virtuozů (P) **21.35** Slunce ve tváři **22.00** Z pokladů duše **22.05** Druhé čtení **22.30** Peru - Cesta sľubu **22.45** Modlitba se zpěvy z Taizé **23.40** Zpravodajské Noeviny **00.00** Poslech Radia Proglas.

Vydáváme **PUZZLE BETLÉMA** (260, 480 a 912 dílků), **PANORAMA BETLÉMA** (494 a 920 dílků) a **PUZZLE KOSTELŮ** (260 dílků). Cena s poštovním je 150, 250 a 350 Kč. Objednávky: Římskokatolická

farnost Třebíč-město, Martinské nám. 87/20, 674 01 Třebíč; trebicmartin@volny.cz; SMS 728 133 220 – pouze text. Více na www.volny.cz/trebicmartin. Zboží zašleme do měsíce.

Římskokatolická farnost Morkovice a Pačlavice pro Vás připravila **ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU v sobotu 6. prosince 2008 v kulturním domě v Pačlavicích**.

Přednáší P. Dan Žůrek SDB, farář a místoděkan v Prostějově. Program: 8.30 – zahájení, ranní modlitba • 9.00 – I. přednáška, meditace • 10.30 – II. přednáška, meditace • 11.30 – radostný růženc • 12.00 – oběd • 13.00 – konference, odpovědi na vaše dotazy • 14.30 – III. přednáška, meditace • 15.30 – obcerstvení • 16.00 – adorace ve farním kostele, příležitost ke svátosti smíření • 17.00 – mše sv. ve farním kostele, závěr duchovní obnovy. Přihlášky získáte na faře v Morkovicích, tel.: 731 621 105 nebo po bohoslužbách v sakristii. Režijní poplatek činí 100 Kč. Přihlásit se můžete i na e-mail: faramorkovice@seznam.cz. Do 30. listopadu 2008 odevzdejte na faře v Morkovicích vyplněnou přihlášku i s poplatkem. Můžete se závazně přihlásit i telefonicky nebo e-mailem. Poplatek pak zaplatíte na místě.

Biskupství brněnské vyhlašuje v Roce svatého Pavla literární soutěž pro mládež a dospělé s názvem „APOŠTOL PAVEL V 21. STOLETÍ“. Uzávěrka soutěže je 28. 2. 2009. Zadání soutěže: V duchu apoštola Pavla napiš – dopis svému farnímu společenství • e-mail, který by svatý Pavel poslal dnes tobě samotnému • promluvu o víře k určité skupině lidí, zvláště nevěřících • volný slohový útvar. Soutěž je určena jednotlivcům těchto věkových kategorií: 1. kategorie: žáci 7., 8. a 9. tříd ZŠ a odpovídajících tříd víceletých gymnázií • 2. kategorie: studenti SŠ a odborných učilišť • 3. kategorie: studenti VŠ a dospělí. Své práce v rozsahu 1 až 5 stran zašlete poštou na adresu: Biskupství brněnské, Literární soutěž, Petrov 5, 601 43 Brno • nebo elektronicky na e-mail: literarni.soutez@biskupstvi.cz. Z každé věkové kategorie budou oceněny tři nejlepší práce. Ceny: mobilní telefon, elektronika a hodnotné knihy a DVD. Slavnostní předání cen otcem biskupem Vojtěchem Cikrlem proběhne 22. května 2009. Více informací a podrobné podmínky soutěže: www.biskupstvi.cz/roksvatehopavla.

Biskupství brněnské dále vyhlašuje v Roce svatého Pavla výtvarnou soutěž pro děti s názvem „APOŠTOL PAVEL OČIMA DĚTÍ“. Obrázky do velikosti A3 vytvořené libovolnou technikou je možné zaslat do 31. března 2009. Soutěž je určena pro děti tří věkových kategorií: I. kategorie: 3 až 6 let (ročníky 2003–2006) • II. kategorie: 7 až 8 let (ročníky 2001–2002) • III. kategorie: 9 až 10 let (ročníky 1999–2000). Zadání – téma: Soutěžící si vybere jedno z výše navržených témat: Nakresli některou událost ze života apoštola Pavla. • Nakresli působení apoštola v současnosti. Obrázky do velikosti A3 vytvořené libovolnou technikou zašlete na adresu: Biskupství brněnské, Diecézní katechetické centrum, Petrov 5, 601 43 Brno. Z každé věkové kategorie vybere odborná porota deset nejlepších obrázků. Ceny: výtvarné pomůcky, knihy, upomínkové předměty. Vernisáž výstavy vítězných obrázků a slavnostní předání cen otcem biskupem Vojtěchem Cikrlem proběhne v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla 1. června 2009. Více informací a podrobné podmínky soutěže: www.biskupstvi.cz/roksvatehopavla.

Liturgická čtení

Neděle 30. 11. – 1. neděle adventní

1. čt.: Iz 63,16b–17.19b; 64,2b–7
Ž 80(79),2ac+3b.15–16.18–19
Odp.: 4 (Bože, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.)
2. čt.: 1 Kor 1,3–9
Ev.: Mk 13,33–37
Slovo na den: *Báňte!*

Pondělí 1. 12. – nez. pam. sv. Edmunda Kampiána

1. čt.: Iz 2,1–5
Ž 122(121),1–2.3–4a.(4b–5.6–7)8–9
Odp.: srov. 1 (Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.)
Ev.: Mt 8,5–11
Slovo na den: *Můj služebník.*

Úterý 2. 12. – ferie

1. čt.: Iz 11,1–10
Ž 72(71),1–2.7–8.12–13.17
Odp.: srov. 7 (V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.)
Ev.: Lk 10,21–24
Slovo na den: *Všechno je mi dáno.*

Středa 3. 12. – památka sv. Františka Xaverského

1. čt.: Iz 25,6–10a
Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6
Odp.: 6cd (Přebývat smím v domě Hospodinově, na dlouhé, předlouhé časy.)
Ev.: Mt 15,29–37
Slovo na den: *Aby nezemleli na cestě.*

Čtvrtek 4. 12. – nez. pam. sv. Jana Damáského

1. čt.: Iz 26,1–6
Ž 118(117),1+8–9.19–21.25–27a
Odp.: 26a (Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově jménu. Nebo: Aleluja.)
Ev.: Mt 7,21,24–27
Slovo na den: *Dům na skále.*

Pátek 5. 12. – ferie

1. čt.: Iz 29,17–24
Ž 27(26),1.4.13–14
Odp.: 1a (Hospodin je mé světlo a má spása.)
Ev.: Mt 9,27–31
Slovo na den: *Ať se to nikdo nedoví.*

Sobota 6. 12. – nez. pam. sv. Mikuláše (v českobudějovické diecézi: slavnost sv. Mikuláše)

1. čt.: Iz 30,19–21.23–26
Ž 147(146),1–2.3–4.5–6
Odp.: Iz 30,18 (Šťastní jsou všichni, kdo doufají v Hospodina. Nebo: Aleluja.)
Ev.: Mt 9,35–10,1.5–8
Slovo na den: *Vysílení a skleslí.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

29. LISTOPADU – 6. PROSINCE 2008

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 30. 11.		PO 1. 12.		ÚT 2. 12.		ST 3. 12.		ČT 4. 12.		PÁ 5. 12.		SO 6. 12.	
Antifona	42	40	42	40	42	40	1722	1941	42	40	42	40	42	40
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvilky:														
Hymnus	42	40	42	40	42	40	1723	1941	42	40	42	40	42	40
Antifony	46	44	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	46	45	50	49	54	52	1724	1942	60	59	63	63	66	67
Antifona k Zach. kantiku	47	45	1601	1814	54	53	1724	1943	690	59	64	63	66	67
Prosby	47	45	51	49	54	53	1724	1943	60	60	64	63	67	67
Závěrečná modlitba	48	46	1601	1814	55	53	1602	1815	1603	1816	64	64	1604	1816
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	48	46	52	50	55	54	58	57	61	60	64	64	67	68
Závěrečná modlitba	48	46	51	50	55	53	58	57	61	60	64	64	67	68
Nešpory:														
	SO 29. 11.													
Hymnus	41	39	41	39	41	39	41	39	1727	1946	41	39	41	39
Antifony	45	43	49	47	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	45	43	49	47	53	51	56	55	1730	1949	62	62	65	65
Ant. ke kant. P. M.	45(B)	43(B)	49	48	1602	1815	56	55	1731	1950	62	62	65	66
Prosby	46	44	50	48	53	52	56	55	1731	1950	63	62	66	66
Záv. modlitba	48	46	48	46	1601	1814	55	53	1602	1815	1603	1816	64	64
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu 29. 11. • 6. 12. • 13. 12. a 20. 12. 2008 v době od 7.30 do 12 hodin.

ANDĚL MI ŘEKL • MARIA VYPRÁVÍ...

Angelo Comastri • Z italského přeložila Marie Reschelová

Tradice říká, že Panna Maria vyprávěla evangelistu Lukášovi o tajemných událostech, které doprovázely Ježíšovo narození i dospělost. Mons. Angelo Comastri, generální vikář Svatého otce pro stát Vatikán, si oblíkl Lukášův šat a začal naslouchat Mariiným „autentickým“ vzpomínkám, jež strhujícím způsobem líčí její život pozemský i život na nebesích, samozřejmě neodmyslitelně spjatý se životem Ježíše. Z jejich vět cítíme pokoru, hlubokou víru, odevzdanost, trpělivost, ale také se s ní chvějeme radostí, údivem, očekáváním či obavami o dny příští jejího syna.

Paulinky • Brož., 125 x 200 mm, 128 stran, 175 Kč

VATIKÁNSKÉ PROMLUVY • NEDELNÍ ZAMYŠLENÍ S TOMÁŠEM ŠPIDLÍKEM - CYKLUS B (2008-2009)

Tomáš Špidlík

Sbírka doposud nevydaných promluv kardinála Špidlíka, které pronesl ve Vatikánském rozhlase.

Refugium Velehrad-Roma s.r.o.

Váz., přebal, 136 x 212 mm, 208 stran, 220 Kč

ŽENY, MILUJTE SVÉ MUŽE!

Hugues Dollié • Z francouzštiny přeložila Jana Švancarová

Život v manželství se vždycky nevyvíjí podle toho, jak o tom partneři snili. Autor v této knize stanoví vysoký ideál a krůček

po krůčku k němu ukazuje cestu, a to z pohledu člověka, který po té cestě sám kráčí.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 136 x 194 mm, 96 stran, 99 Kč

PÁTÉ EVANGELIUM

Giacomo Biffi • Z italského přeložila

Markéta Štěpánková • Ilustrace Jan Heralecký

V Pátém evangeliu, které poprvé vyšlo v r. 1970, se tehdejší farář a dnešní kardinál G. Biffi vyjadřuje s neúprosnou ironií k bouřlivému dění v pokoncilní církvi. Čtenáře rozhodně nepodceňuje. Jeho postřehy nejen pobaví, ale také vyburcují k zamyšlení.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 114 x 165 mm, 96 stran, 99 Kč

OMALOVÁNKY

ŽIVOT JEŽÍŠE

Franca Vitaliová

Omalovánky se stručným shrnutím Ježíšova života.

Paulinky • Brož., 165 x 235 mm, 16 stran, 32 Kč

ŽIVOT SV. ŠTĚPÁNA

Franca Vitaliová

Omalovánka s vyprávěním o životě prvního křesťanského mučedníka, jehož svátek se slaví 26. prosince.

Paulinky • Brož., 165 x 235 mm, 16 stran, 32 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Maticice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2

147/2002

P.P.

D + I

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Maticice cyrilometodějská s. r. o.